

சுதந்திரமும் வாணொலியும்

மொன்விழா சிறப்பிப்பு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சுதந்திரமும்

60

வாஸினாலியும்

V. N. Mathialagan
Justice of the Peace
(Whole Island)
17, Ramakrishna Avenue,
Colombo - 06.
97/5/2/இடி/4/648

75

705011

விலை :- ரூபா 30/=

சுருதிநாமம்
வாழ்வாரம்

V. M. Madhavan
Justice of the Peace
(Whole Island)
17, Ramakrishna Avenue,
Colombo - 10.
12/12/1963

110705

சுதந்திரமும் வானொலியும்

இலங்கையின் சுதந்திரப் பெண்விழாவை
முன்னிட்டு இலங்கை ஒலிபரப்புக்
கூட்டுத்தர்பனம் வழங்கும் விழா மலர்

தொகுப்பாசிரியர் :

பி. முத்தையா

705011

வழிநாணொள வழுதித்தக

மறையுண்படு ப்ருதித்தக நயகனகியஇ
 க்ப்புபபுளகு கனகியஇ டென்கய
 ருய நயுமே ம்ருக்யும ம்ருபாதத்தடுக்க

சென்னை

ம. ப. க.

202011

சமர்ப்பணம்

சுதந்திரத்துக்கு முன்னரும்

பின்னரும்

வாடுனாலியின் வளர்ச்சிக்குப்

பக்கத்துணையாக

இருந்துவரும்

நேயர்களுக்கு

4, பெப்ரவரி 1998.

மாண்புமிகு

வருமானத் துறைத் தலைவர்

வருமானப்

புத்தகங்கள் நல்லாங்குறுத்தல்

கையாண்டுக்கல்

வருமானத் துறை

துறைத் தலைவர்

1991 ஆம் ஆண்டு

ஆக்கங்கள்.....

★ உள்ளே புதுமுன்.....

★ வரலாற்று ஏடுகள்

- வானினாலி வளர்த்த ஒற்றுமை
- வானில் தவழும் ஒலி அலைகள்

★ வானொலியும் தமிழும்

- வானொலியின் வளர்ச்சியில் தமிழர்கள்
- சுதந்திரமும் இசை வளர்ச்சியும்
- இன்றையத் தமிழ்ச் சேவை
- 1994க்குப் பின்

★ புகைப்படங்களில் வரலாறு

★ முன் நோக்கும் வானொலி

- சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கு வானொலியின் பங்குப்பணி

.....நீதய்க்கு

.....நீதய்க்கு நவீனம் *

நீதய்க்கு நவீனம் *

நவீனம் நவீனம் நவீனம் -
நவீனம் நவீனம் நவீனம் -

நவீனம் நவீனம் நவீனம் *

நவீனம் நவீனம் நவீனம் -

நவீனம் நவீனம் நவீனம் -

நவீனம் நவீனம் நவீனம் -

நவீனம் நவீனம் நவீனம் -

நவீனம் நவீனம் நவீனம் *

நவீனம் நவீனம் நவீனம் *

நவீனம் நவீனம் நவீனம் -

உள்ளே புகுமுன் ஒரு சில வார்த்தைகள்...

இன்று 1998 பெப்ரவரி நான்காம் நாள். இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்ததன் ஐம்பதாம் ஆண்டு விழா நாள். சுதந்திரத்துக்கு முன்னரும் சுதந்திரத்துக்குப் பின்னரும் வானொலியின் நிலை பற்றி ஓரளவுக்கு விளக்கிக் கூற இந்த நூலில் நாம் முயற்சி செய்திருக்கின்றோம்.

இலங்கையில் ஒலிபரப்புத்துறையின் வளர்ச்சி பற்றி இந்தக் கட்டுரைகள் விளக்குகின்றன. சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் என்று தனித்தனியாக வளராமல் இலங்கை வானொலி இந்த மூன்று மொழிகளையும் ஒன்றிணைத்து வளர்த்து வந்திருக்கின்றது. இந்த நூலின் சில தகவல்கள் புதியவையாகவும் இருக்கலாம். ஏற்கனவே தெரிந்தவையாகவும் இருக்கலாம். இந்த நூல் ஓரிரு தினங்களுக்குள் திட்டமிடப்பட்டு தயாரிக்கப்பட்டது. சில இடங்களில் ஒரே கருத்துக்களைப் பலர் கட்டுரைகளில் கூறியிருக்கின்றார்கள். இருந்த போதிலும் அவை இடப்பொருத்தமிக்கவை.

வானொலி வளர்ச்சி இலங்கையின் சுதந்திரத்துக்கு எந்த வகையில் உதவியது என்று கேட்போர் பலர். காலனி ஆட்சிக் காலத்தில் தேசபக்திப் பாடல்களை அல்லது தேச விமோசனக் கருத்துக்களை ஒலிபரப்பக் கூடிய வாய்ப்பும் வசதியும் அந்தக் காலத்தில் இருக்கவில்லை. எனவே, இலங்கை வானொலி சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கு எந்த வகையில் உதவியிருக்க முடியும்?

ஆங்கிலம் மாத்திரமே ஆட்சி மொழியாகவும் அந்நிய மோகமும் கோலோச்சிய காலத்தில் வானொலியில் தமிழ், சிங்கள இசையும் பேச்சுக்களும் உரைகளும் ஒலித்தன. இவை மக்களின் மனங்களில் ஒரு மாற்றத்தைத் தோற்றுவித்தன. இதனை நாம் மறந்துவிட முடியாது. நமது மொழி நமது செவிகளில் ஒலிக்கும் போது அதன் இனிமையை நாம் அனுபவிக்கிறோம், போற்றுகிறோம். இவ்வகையில், இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பான நிகழ்ச்சிகள் மக்களின் மனங்களில் மாற்றத்தை உண்டுபண்ணியது. தேசியப் பிரக்ஞையை, மொழிப்பற்றை வளர்த்தன. இந்த வானொலி நிகழ்ச்சிகள் தேசிய சுதந்திரத்துக்காக மக்களின் மனங்களைத் தயார் செய்தன.

சுதந்திரம் பெற்று 50 ஆண்டுகளாகி விட்ட நிலையில் எங்கே இருக்கிறோம்? நமமுடைய மக்களின் வாழ்க்கையில் அடுத்த கட்டம் என்ன என்ற கேள்விகள் எழும்புகின்றன.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவரும் பணிப்பாளர் நாயகமுமான ஜனதாச பீரிஸ் அவர்கள் சென்ற வாரம் சுதந்திரப் பொன் விழாவை முன்னிட்டு “வார வலம்” நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டு தனது கருத்தைத் தெரிவித்தார். நாம் இப்போது சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம் என்ற அவர் குறிப்பிட்டார். இந்த இரண்டாவது கட்டத்தில் மக்களின் கடமை என்ன? அரசின் கடமை என்ன?

இந்த இரண்டாவது கட்டத்தில் இதுவரை இல்லாத வகையில் மனித உரிமைகள் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும். பல்வேறு காரணங்களால் பேதலித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த நாட்டை ஐக்கியப்படுத்த வேண்டும். ஜனநாயகத்தைப் பலப்படுத்த வேண்டும். சகல சமூகங்களதும் சமத்துவ உரிமைகளை நிலைநாட்ட வேண்டும். இதுதான் புதிய நூற்றாண்டின் கடமைகளாக விளங்குகின்றன என்று அவர் வலியுறுத்தினார்.

சுதந்திரப் பொன் விழாவின் ஆரம்பத்தோடு அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தங்களும் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை புதிய யுகத்துக்குக் கட்டியம் கூறுபவை. இத்தகைய கடமைகளைச் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டத்துக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு, இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் தன்னாலான பணியைச் செய்வதற்கு இங்கு உறுதியளிக்கிறது.

ஓரிரண்டு நாட்களில் இந்த நூலுக்கான கட்டுரைகளைத் தந்துதவிய எழுத்தாளர்களுக்கும் பல்வேறு வகைகளில் உதவிய தமிழ்ச்சேவைப் பணிப்பாளர் வி. என். மதியழகன் அவர்களுக்கும் எதைச் செய்தாலும் அது தமிழிலும் இருக்க வேண்டும் என்ற உறுதியான கோட்பாட்டைப் பின்பற்றி நடைமுறைப்படுத்தி இந்த நூல் வெளிவருவதற்கு ஒத்துழைப்பும் உதவியும் நல்கி உதவிய கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவர் திரு. ஜனதாச பீரிஸ் அவர்களுக்கும் நேர்த்தியான முறையில் அச்சிட்டு உதவிய யுனி ஆட்ஸ் நிறுவனத்தின் அதிபர் பி. விமலேந்திரன் அவர்களுக்கும் அச்சகத்தின் எழுத்துக் கோர்ப்பாளர்களான ரா. நிஷாந்தினி, வே. மாதவி, இ. சுதர்ஷினி, வி.சஷீலா பூரணி அனைவருக்கும் எமது ஆழ்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

— தொகுப்பாசிரியர்.

வரலாற்று இடுகள்

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

இந்தியா

நாடு

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

வானொலி வளர்த்த ஒற்றுமை

வானொலி முதன் முதலில் பிரிட்டனிலும் பின்னர் இலங்கை, ஜப்பான், பெரு ஆகிய நாடுகளிலுமே முதன் முதலாக முழங்கத் தொடங்கியது. இலங்கையில் வானொலியை நிறுவுவதில் முன்னோடியாக விளங்கியவர்கள் ஒன்று, இசையில் விருப்பம் உடையவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும், அல்லது ஒரு புது முயற்சி என்ற வகையில் அதன்பால் ஈர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

தேசத்துக்குத் தொண்டு செய்வது என்பது இரண்டு வகை. பெயரைப் பிரபலப்படுத்துவதற்காகத் தொண்டு செய்பவர்கள் பலர். இது தேசத் தொண்டாகக் கருத முடியாது. ஆனால், ஏதோவோர் துறையில் நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்காக உழைப்பது மற்றொரு வகை. வானொலியை இலங்கையில் நிறுவுவதில் அக்கறை காட்டியவர்கள் இந்த இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் மத்தியில் தமிழர், சிங்களவர் என்ற பேதம் இருக்கவில்லை. அதைப் பற்றி அவர்கள் சிந்தித்து இருக்கவும் முடியாது. அவர்களுடையே நோக்கம் இலங்கையில் வானொலியை ஸ்தாபிப்பது தான்.

“சிலோன் வயர்லெஸ் சொசைட்டி” என்பதை ஸ்தாபித்தவர்கள் சில பொறியியலாளர்களும் சாதாரண மனிதர்களும் தான். முன்னாள் பிரதிப் பொலிஸ்

மா அதிபராக விளங்கிய கபிரியேல் ரொக்ஷ்டின் தந்தையான, மார்கஸ் ரொக்ஷ்ட், கல்வி அமைச்சின் பணிப்பாளராக விளங்கிய எல். மெக்ரே, ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். முன்னாள் அமைச்சர் காலஞ்சென்ற பீலிக்ஸ் ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்கவின் தந்தையான நீதியரசர் ஆர். எப். டயஸ், தொடர்புச் சாதன நிபுணரான விக்டர் குணவர்தனவின் தந்தை எம். எம். பி குணவர்தன, மத்தியத் தந்திக் கந்தோரின் பிரதம பொறியியலாளரான எட்வர்ட் ஹர்ப்பர், அவரது உதவியாளர் ஜோன் சிலிடோ, ஆகியோரும் முக்கியமானவர்கள். இவர்களைத் தவிர பிரபல்யம் பெற்ற பலரும் இந்தக் குழுவில் சேர்ந்திருந்தார்கள். ஏ. நடராஜா, பெனட் விஜேதிலக, டபிள்யூ. ஈ. டி. சில்வா, ஏ. டபிள்யூ. தர்மபால ஆகியோர் இவர்கள்.

இந்தக் குழுவினர் முதல் தடவையாக 250 வோட் ஒலிபரப்பியை அமைத்தனர். 1918ம் ஆண்டு முடிவடைந்த முதலாம் உலகப் போரின் போது சேதமடைந்த ஜெர்மன் நீர்மூழ்கியின் வானொலிச் சாதனமே இதற்குப் பயன் படுத்தப்பட்டது.

இதுவே இலங்கையில் வானொலியின் முதலாவது பரிசோதனைக் களமாகியது. ஆரம்பத்தில் மேலைத்தேய இசை நிகழ்ச்சிகளுக்கு வானொலியில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டாலும் 1928ஆம் ஆண்டு சிங்கள மொழியில் முதன்முதலாக பௌத்த சொற்பொழிவு நடந்தது. அகில இந்திய வானொலியின் உதவியோடு இந்திய இசைநிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பாகின. 1930ஆம் ஆண்டு முதலாவது சிங்கள இசை நிகழ்ச்சியும் தமிழ் இசை நிகழ்ச்சியும் நடந்தன. பேராதனையில் இருந்து விவசாயம் சம்பந்தமான பேச்சுக்களும் ஒலிபரப்பாகின. 1927ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் இருந்த வானொலிப் பெட்டிகளின் எண்ணிக்கை 927 , 1931ஆம் ஆண்டு பாடசாலைச்சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த காலப்பகுதியில் மற்றுமொரு அம்சத்தையும் நாம் குறிப்பிட வேண்டும். பௌத்த தர்மம் பற்றி ஆங்கிலச்சொற்பொழிவை சங்கைக்குரிய வஜிரஞான தேரர் வழங்கினார்.

வானொலியின் வளர்ச்சியில் மூன்றாவது கட்டம் விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய வர்ணனைகளாகும்.

1932ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 5ஆம் திகதி ஏடனுக்கும் பம்பாய்க்கும் இடையே நடுக்கடலில் நின்ற கப்பல் ஒன்றில் இருந்து இசை நிகழ்ச்சி பெறப்பட்டு ஒலிபரப்பாக்கப்பட்டது. 1931 ஆண்டு இலங்கையில் 1500 வானொலிப் பெட்டிகள் இருந்தன.

1934ஆம் ஆண்டு எல்கடுவ தோட்டத்துரையான எவ். ஏ. பிறைஸ் என்பவர் கண்டிப் பெரஹரவை குயின்ஸ் ஹொட்டேலில் இருந்து நேர்முக வர்ணனை செய்தார். அவருடைய சாதனை அத்துடன் நின்றுவிடவில்லை. 1815ஆம் ஆண்டு முதல் பிரிட்டிஷ் நூதனசாலையில் வைக்கப்பட்டிருந்த கண்டியின் கடைசி நிகழ்ச்சி பற்றி நேர்முக வர்ணனை இடம்பெற்றது.

1937ஆம் ஆண்டு ஒரு புதிய ஐந்து கிலோ வோட் ஒலிபரப்பி செயற்படத்தொடங்கியது. பிரதேச பொறியியலாளர் நடராசாவின் தலைமையிலான பொறியியல் அதிகாரிகள் இதனைத் தயாரித்து சாதனை புரிந்தனர். இதனால் நிகழ்ச்சிகளின் தரமும் முன்னேறியது. அதே ஆண்டில் புரியப்பட்ட மற்றொரு சாதனை மௌலவி சலாஹுதீன் புனித திருக்குர்ஆன்னை வானொலியில் ஒதினார். இது நாட்டின் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. அதேஆண்டு பாப்பரசர் ஒருவர் வத்திக்கானில் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டதையும் விமர்சனமாக விழங்கியது அன்றைய வானொலி. அந்தக் காலப்பகுதியில் சிங்கள - தமிழ் நிகழ்ச்சிகளில் விநாயகமூர்த்தியும் நடராசாவும் பின்னர் எஸ். சிவபாதசுந்தரமும் பணியாற்றிச் சிறப்பித்தனர்.

1939ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் யுத்தம் வெடித்தபின்னர் ஒரு செய்தியாசிரியரையும் ஒரு தட்டச்சாளரையும் கொண்டு செய்திகள் தயாரிக்கப்பட்டன. பி. பி. ஸி ஒலிபரப்புக்கு மேலதிகமாக ஒவ்வொன்றும் பத்து நிமிடங்கள் கொண்ட நான்கு செய்திகள் ஒலிபரப்பாகின. வானொலியும் பத்தாயிரத்திற்கும் கூடுதலாக அதிகரித்தது.

1940ஆம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் கீழைத்தேச இசையில் சர்ப்பினாப்பெட்டி பயன்படுத்துவது பற்றி சர்ச்சை எழுந்தது. இந்தியாவும் கூட இதைத் தடைசெய்திருந்தது. இலங்கை வானொலியும் படிப்படியாக இதனை அப்புறப்படுத்திட்டு வயலின், தில்நுபா, சித்தார் போன்ற இசைக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தியது. ஆனால் பழைய டவர் மண்டபம் சகாப்தப் பாடல்களுக்கு மாத்திரமே இது பயன்படுத்தப்பட்டன.

1940ஆம் ஆண்டு அப்போது அமைச்சராக இருந்த மேஜர் ஜோன் கொத்தலாவல வானொலி ஒலிபரப்புப் பற்றி முதலாவது விசாரனைக்குழுவை அமைத்தார். சேர். கந்தையா வைத்திய நாதன் இதற்குத் தலைமைதாங்கினார். திருமதி கிளமன் பிளாக், எவ். ஏ. ஈ பிறைஸ், எஸ். நடேசன், முதலியார் ஈ. ஏ. அபயசேகர, டபிள்யு. ஆர். வொட்சன், தேவர் சூரியசேன, எச். எச். எம். ஷகசானி,

மார்க்கஸ் ஹொக்வுட், சேர் சங்கரப்பிள்ளை பரராஜசிங்கம் ஆகிய அக்காலப் பிரமுகர்கள் இந்த குழுவில் இருந்தனர்.

இந்த குழு 1941ஆம் ஆண்டு அதன் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தது. அப்போது தான் இலங்கை வானொலிக்கான நிதி தொழினுட்ப நிர்வாக நடைமுறைகள் அமுலுக்கு வந்தன. மாற்றங்களும் நிகழ்ந்தன. 1942ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 20 ஆம் திகதி அரசாங்க சபை இதனை அங்கீகரித்தது.

1945ஆம் ஆண்டு யுத்தம் முடிந்தபிறகு வைத்திய நாதன் குழுவின் சிபார்சுகளில் சில அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. ஒலிபரப்புக்கென ஒரு நிலையத்தை அமைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அது வலியுறுத்துகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து தான் 1945ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் டொரிங்டன் சதுக்கத்தில் உள்ள கட்டடம் அமைக்கப்பட்டது. 1950ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதலாம் திகதி காலை 6 மணிக்கு முதலாவது ஒலிபரப்பு டொரிங்டனில் இருந்து ஆரம்பமாகியது.

1965ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் இலங்கை ஒலிபரப்பு சம்பந்தமாக விசாரணை செய்வதற்கு ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. இந்த வகையில் இது மூன்றாவது குழுவாகும். பிரபல பத்திரிகையாளரான கேர்பட் உறுலுகலவின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட இந்த குழுவில் சங்கைக்குரிய கெட்டிமுல்லே வஜிரபுத்தி தேரர், டி. பி. எல்லேபொல, எஸ். ராஜநாயகம், பி. நிசங்க, ஏ. செய்யத் அஹமட் ஆகியோர் அங்கம் வகித்தார்கள். நியுசிலாந்து ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தைப் போன்று இலங்கை வானொலியை ஒரு அரசாங்கத் கூட்டுத்தாபனமாக மாற்ற வேண்டும் என்று இந்த குழு சிபார்சு செய்தது. இது இலங்கையின் ஒலிபரப்புத்துறையின் மற்றுமொரு யுகத்தின் தொடக்கமாகியது. புதிய கூட்டுத்தாபனத்தை அப்போதைய பிரதமரான டட்டி சேனநாயக்க 1967ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 5ஆம் திகதி திறந்து வைத்தார். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் முதலாவது பணி பாடசாலைச்சேவையை கல்விச் சேவையாக மாற்றியதாகும். பி.பி.ஸியின் நிபுணரான ஸ்டூவர்ட் வேலவின் தலைமையில் வானொலிப் பயிற்சி நிறுவனமும் 1968ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது.

இலங்கை வானொலியை உருவாக்குவதில் அரும்பணியாற்றிய பலரும் இலங்கை மக்களுக்காக இதனை அர்ப்பணித்தனர். இன, மத பேதமில்லாமல் அவர்கள் ஆற்றிய பணிதான் சுதந்திர இலங்கையின் வளர்ச்சியில் வானொலியின் பங்குக்கு ஆதார சுருதியாக விளங்குகிறது.

வானிற் தவமும் ஒலி அலைகள்

எஸ். நடராஜ ஐயன்

இன்று பல ஆயிரக்கணக்கான சேவையாளர்களையும் நாட்டின் சகல பகுதிகளிலும் சக்தி வாய்ந்த பிராந்திய நிலையங்களையும் கொண்டு மும் மொழிகளிலும் ஏனைய பல மொழிகளிலும், பல தரப்பட்ட சேவைகள் மூலம் உலகளாவியரீதியில் நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்பி வரும் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனம், 1925ம் ஆண்டில் அரச தொலைபேசி அலுவலகத்தின் ஒரு பகுதியாக நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்தது என்றால் ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கும். பத்திரிகைச் செய்திகள், அறிவிப்புக்கள் என்பனவே முக்கியமாக ஒலிபரப்பப்பட்டன.

இவை போதாது எனக்கருதிய அரசாங்கம் இசை நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெற வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தது. 2 வருடங்கள் கழித்து சிங்கள-தமிழ் இசைத் தட்டுக்களின் ஒலிபரப்பை இடம் பெறச்செய்தது.

2ம் உலக மாகயுத்தத்தின் போது கொழும்பு நகரில் குண்டு வீச்சு நடந்த படியால், பொறளையிலுள்ள ஒரு கட்டிடத்திற்கு இந்தப் பகுதி இடமாற்றம் செய்யப்பட்டது. அங்கிருந்தே ஒலிபரப்புக்கள் நடைபெற்றன. இதற்கிடையில் உலக

நாடுகளில் ஒலிபரப்புத் துறை அடைந்து வரும் முன்னேற்றத்தை அவதானித்த அரசாங்கம், இலங்கையின் ஒலிபரப்பு நிலையத்துக்கும் நிரந்தர கட்டடமொன்று அவசிய மெனத் தீர்மானித்து சகல வசதிகளும் கொண்ட கட்டட வேலைகளை ஆரம்பித்தது. 1942 க்கும் 1949க்கும் இடைப்பட்ட காலமென இதனைக் குறிப்பிடலாம். 1949 - 1950ம் ஆண்டுகளில் டொறிங்டன் அவெனியூவில் தற்போதுள்ள கட்டடம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு, அரச திணைக்களமாக இது பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.

பணிப்பாளர் நாயகம், மூன்று சேவைகளுக்குமான பணிப்பாளர்கள், நிகழ்ச்சித்தயாரிப்பாளர்கள், அறிவிப்பாளர்கள் தொழில் நுட்ப வியலாளர்கள் என பல தரப்பட்ட பதவிகளுக்கும் பொருத்தமானவர்கள் நியமிக்கப்பட்டு முழு அளவில் ஒலிபரப்பு நடைபெற்றது இந்தக் கட்டிடத்திற் தான் என்று கூறலாம்.

10 கலையகங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 100 பேர் அமர்ந்திருந்து பார்க்கக்கூடிய பாரிய கலைக்கூடம் இடம் பெற்றது. இசைநிகழ்ச்சிகள், நாடகம், சிறுவர் மலர், போன்ற நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்புவென 3 பாரிய கலையகங்களும், பேச்சு, நேர்காணல், மற்றும் செய்தி ஒலிபரப்புக் கென சிறிய நிலையங்களும், கலைஞர்களின் நிகழ்ச்சிகளையும் ரசிகர்களையும் இணைக்கும் 3 "தொடர்க் கலையகங்களும்" நிர்மாணிக்கப்பட்டு பி. பி. சியின் தரத்துக்குச் சமமான ஒலிபரப்பு நிலையமாக அது விளங்கியது. வர்த்தக சேவையிலும் இலங்கை வானொலி பிரபலம் அடைந்ததும் இந்தக் காலத்திற் தான்.

நாட்டின் ஒலிபரப்புத்துறை மேலும் அபிவிருத்தி அடையவென விதப்புரைகளைத் தெரிவிப்பதற்கு 2 ஆலோசனைக் குழுக்கள் 1966 வரை செயல்பட்டன. அரசாங்கத் திணைக்களமாகவுள்ள ஒலிபரப்பு நிலையம், ஒரு கூட்டுத் தாபனமாக மாற்றப் படவேண்டுமென்று 1966ல் குழுவினர் தெரிவித்தார்கள். அதே வருடம் மே மாதம் 21ம் திகதி அரசாங்கம் இந்த விதப்புரையை ஏற்றுக் கொண்டு, பிரகடனம் ஒன்றை வெளியிட்டது. செப்டம்பர் மாதம் 1ம் திகதி நகல் சட்ட மூலம் சமர்ப்பிக்கப் பட்டதைத் தொடர்ந்து, ஒக்டோபர் மாதம் 8ம் திகதி இதற்குப் பாராளுமன்ற அங்கீகாரம் கிடைத்தது. இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் என்ற பெயரில் இது செயல்பட்டது 1967ம் ஆண்டிலாகும்.

புதிய அமைப்பின் கீழ் 1967ம் ஆண்டு

ஐனவரி மாதம் 5ம் திகதியிலிருந்து ஒலிபரப்புக்கள் இடம் பெற்றன. திரு. சோ. சிவபாத சுந்தரம் தலைமையிலான சிறந்த ஒலிபரப்பாளர்கள். இயல், இசை, நாடகம், விளையாட்டு, பொழுதுபோக்கு, கிராமிய நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து ஒலிபரப்பினார்கள். லண்டனில் பி. பி. சி.யின் "தமிழோசை" ஆரம்பிக்கப் படுவதற்கும் திரு. சிவபாதசுந்தரமே பின்னணியில் இருந்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடக் தக்கது. கூட்டுத்தாபன பணிப்பாளர் நாயகமாக இருந்தவர் திரு. நெவில் ஐயவீர. 1969ல் மனிதகுலத்துக்கே பெருமை தரக்கூடிய சந்திர மண்டலப் பிரயாணம் இடம் பெற்றது. அந்த நிகழ்ச்சியை 3 மொழிகளிலும் சமகால ஒலிபரப்புக் செய்த பெருமை கூட்டுத் தாபனத்தைச்சாரும்.

1970ம் ஆண்டுகளில் மாஜேரா, வீர கெட்டிய உட்பட பல பிராந்திய நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

சிறந்த முறையில் நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பப்படுவதற்கு பிராந்திய நிலையங்கள் எவ்வாறு அவசியமாக உள்ளனவோ அதேபோல நிகழ்ச்சிகள் சிறந்த முறையில் தயாரிக்கப்படுவதற்கு - பயிற்சி நிலையம் அவசியம் என உணரப்பட்டது. திரு. ஸ்ரீவாட் வேவல் தலைமையில் பயிற்சிப் பிரிவும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

24 - 7 - 70ல் அமைக்கப்பட்ட புதிய சபைக்கு திரு. கசில் முனைசிங்க தலைவரானார். இசை சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிகளை நடத்தவும் ஒரு பிரிவு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

ஒருவரது வாழ்க்கையில் 50 வருடங்கள் நிறைவதை முக்கியமாகக் கருதுகின்றோம். அதே போல நிறுவனங்களும் இதனையொட்டிப் பொன்விழா கொண்டாடுவது வழக்கம். 1975ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தின் பொன் விழாக் கொண்டாட்டங்கள் வெகு விமரிசையாக இடம் பெற்றன.

1976, 1977ம் ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணம், அம்பாறை ஒலிபரப்பி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அணி சேரா நாடுகளின் 5வது உச்சிமகா நாடு கொழும்பில் நடைபெற்றது.

உள்ளூர்க் கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் “மெல்லிசை” வளர்ச்சி கண்டது. இலைமறைகாயாக இருந்த கவிஞர்கள், இசையமைப்பாளர்கள் மெல்லிசைக் கலைஞர்களின் திறமைகள் வெளிப்பட்டன.

வர்த்தக ஒலிபரப்பு, கல்வி ஒலிபரப்பு போல விளையாட்டுத் துறைக்கும் தனிச்சேவை இருப்பதன் அவசியம் உணரப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இதற்கென ஒரு தனிப் பிரிவு 1978ல் உருவாக்கப்பட்டது.

ஆசிய மத்திய கிழக்கு - மற்றும் கிழக்காபிரிக்க ஒலிபரப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

நிகழ்ச்சிகள் தரமான முறையில் ஒலிபரப்படுவதை நிச்சயிக்க வென பண்பலை ஒலிபரப்பு (F.M) ஆரம்பிக்கப்பட்ட வருடம் 1981ம் ஆண்டாகும். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன வளர்ச்சிக்கு திரு. D.T.L குருகே ஆற்றிய சேவை மகத்தானது.

ஒலிபரப்பு நிலையம், அஞ்சல் நிலையங்களைத்தவிர பிராந்திய நிலையம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ரஜரட் சேவை தொடங்கப்பட்டது. 1979ம் வருடத்தில் எனக் கூறலாம்.

இதுவரை ஒலிபரப்பியவையைக் கேட்டு மகிழ்ந்த ரசிகர்கள், நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்து ரசிப்பதற்கென சுயாதீன தொலைக்காட்சி சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டதும் அதே வருடத்திலாகும். பின்னர் மாத்தறை பிராந்திய நிலையம் திறக்கப்பட்டு ரூஹுணு சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1980ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் ஆசிய - பசிபிக் பிராந்திய ஒலிபரப்பு சம்மேளன மகா நாடு, கொழும்பில் நடைபெற்ற தையும் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். உலக நாடுகள் மத்தியில், ஒலிபரப்புத் துறையில், இலங்கையும் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்ததை இது உணர்த்தியது.

உழுவார் உலகத்தாக்கு ஆணி என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு விவசாயிகளுக்கென தனியான மகாவலி சேவை 1981ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1972ம் ஆண்டில் 1லட்சம் மக்கள் மாத்திரமே வானொலி அனுமதிப் பத்திரங்களை பெற்றிருந்தார்கள். இன்று இவர்களின் எண்ணிக்கை, பல லட்சங்களாக உயர்ந்துள்ளது.

அவ்வப்போது சேவையாளர்கள் பலர் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று ஒலிபரப்புத்துறையிற் பயிற்சி பெற்றுத் திரும்பியுள்ளார்கள்.

புதிய நிகழ்ச்சிகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டு புதிய கலைஞர்கள் உருவாக்கப்பட்டார்கள்.

சமய நிகழ்ச்சிகளின் ஒலிபரப்புக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது.

வைத்திய நிலையம் உட்பட சேவையாளரின் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

நிகழ்ச்சிகளில் தரம் உயர்ந்திருப்பதை நிச்சயிக்க வென, நேரடியாக ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்த நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் செய்திகளைத் தவிர - இப்போது ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டே ஒலிபரப்பப்படுகின்றன.

வெகு ஜனத் தொடர்பு ஊடகங்களின் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கும் ரூபவாஹினி ஒளிபரப்பும் பக்கத்து வீட்டில் குடிபுகுந்ததை நாம் பெருமையுடன் குறிப்பிடலாம்.

வானொலிபுரம்

தமிழும்

ചമ്പരാനന്ദന

ചമ്പര

வானொலியின் வளர்ச்சியில் தமிழர்கள்

— எஸ். சர்வநந்தா

இலங்கையின் ஒலிபரப்புச்சேவை உத்தியோகபூர்வமாக 1925 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 16 ஆம் திகதி ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இந்த ஒலிபரப்பு அப்போதிருந்த தந்திக் கந்தோரிலேயே இயங்கத்தொடங்கியது. அதன்பின்னர் இட வசதியின்மை காரணமாக தேஷ்டன் ரோட்டில் இருந்த பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் ஓர் அறைக்குமாற்றப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து கொட்டா ரோட்டில் உள்ள ஒரு கட்டிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இங்கு தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழி ஒலிபரப்புக்களும் ஒரே அலைவரிசையில் இடம் பெற்றன. இவை எமது ஒலிபரப்புச்சேவையின் ஆரம்ப தரம்.

1925 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 16 ஆம் திகதி இலங்கையின் வரலாற்றில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படவேண்டிய ஒரு தினமாகும். அன்றைய தினத் தான் முதன்முதலாக இலங்கையில் ஒலிபரப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கோட்டையில் உள்ள தந்திக்காரியாலயத்தில் ஓர் அறையில் இருந்து வானொலி இயங்கத் தொடங்கியது. ஒலிபரப்பிற்கு ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட கலையகங்கள்

705011

தேவை என உணரப்பட்டதனாலும் தனிப்பட்ட ஒரு கேந்திர ஸ்தானமாக ஒலிபரப்பு நிலையம் இருக்க வேண்டும் எனக் கருதப்பட்டமையாலும் 1927 ஆம் ஆண்டில் இன்றையச் சுதந்திரச் சதுக்கத்திற்கு அது மாற்றப்பட்டது. இன்று முன்னேற்றம் கண்டுள்ள பல நாடுகள் அறியாத காலத்திலேயே நமது நாடு ஒலிபரப்பினை ஆரம்பித்து விட்டது. தமிழ் மொழியில் உலகிலேயே முதன்முதலில் நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்பி தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்த பெருமையும் நமது நாடான இலங்கைக்கே உண்டு.

முதல் தமிழிசை

1931 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 18 ஆம் திகதி முதன்முதலாக தமிழ் இசை நிகழ்ச்சியொன்று நேரடியாக ஒலிபரப்பப்பட்டது. 1939 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் ஒலிபரப்பில் பல திருப்பங்கள் ஏற்பட்டன. 1950 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் இலங்கை வர்த்தக ஒலிபரப்பு ஆரம்பமாகியது. இந்த வர்த்தக ஒலிபரப்பு தூர தேசங்களுக்கு ஒலிபரப்பக்கூடிய சக்தியுள்ள ஒலிபரப்பிகளைக் கொண்டு செயற்பட்டது. அதே ஆண்டு தமிழ், சிங்களம், ஆங்கில ஆகிய மும்மொழிகளிலும் தனித்தனி அலைவரிசைகளில் ஒரே நேரத்தில் ஒலிபரப்பக்களைச் செய்ய வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இந்தியா, மலேஷியா போன்ற நாடுகளிலும் தமிழ் ஒலிபரப்பைக் கேட்டு ரசிகர்கள் கூட்டம் அதிகரிக்கலாயிற்று. 1951 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் கல்வித்திணைகளத்தினால் ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்த கல்வி நிகழ்ச்சிகள் தனியொரு பாடசாலையில் பயிலும் பலதரப்பட்ட மாணவர்களும் கேட்டுப் பயனடையத்தக்கதாகக் அமைந்தன. செய்திகளைச் சேகரித்து உடனுக்குடன் அந்தச் செய்திகளை மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறும் பணி வானொலியின் பணிகளில் மிக முக்கியமானதாகும். எனவே அந்தச் செய்திகளை விளக்கமாக எடுத்துக்கூறும் செய்திப்பிரிவு ஒன்று தனியான ஒரு பிரிவாக 1959 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பல துறைகளிலும் ஆண்டுதோறும் வளர்ந்து வந்தது இலங்கை வானொலி.

வானொலியின் சேவை பூரணமாக, சிறந்த முறையில் மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்ற பெரு நோக்கத்தோடு மக்களுக்காக, மக்களின் பொருட்டு அரசாங்க நடைமுறைகளைத் தளர்த்தித் தன்னைத்தானே பரிபாலிக்கக்கூடிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன் பிரகாரம் இலங்கை வானொலி 1967 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 5 ஆம் திகதி இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனமாகியது.

இலங்கை வானொலி இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனமாக மாற்றம் கண்ட போது அதன் பணிப்பாளர் நாயகமாக பதவி வகித்தவர் திரு. நெவில் ஜயவீர அவர்கள்.

தமிழ் மணம் பரப்பியோர்

இலங்கை வானொலி தமிழ்ச்சேவையின் ஆரம்ப காலத்தில் வானொலி அறிவிப்பாளர்கள் கே. வி. விநாயகமூர்த்தி, சோ. நடராஜன், எஸ். சிவபாதசுந்தரம், வி. என். பாலகப்ரமணியம், கே. குஞ்சிதபாதம் ஆகியோர் கடமையாற்றினர்.

பின்னர் இரண்டாவது உலக யுத்தம் ஆரம்பமானபோது குண்டு வீச்சில் இருந்து வானொலி நிலையத்தை காப்பாற்றுவதற்காக கொட்டா வீதியில் உள்ள ஒரு இடத்திற்கு நிலையம் தற்காலிகமாக மாற்றப்பட்டது. யுத்தம் முடிந்த பின்னர் இலங்கை வானொலி தனது ஒலிபரப்புச்சேவையை மீண்டும் தற்போதுள்ள டொரிங்டன் சதுக்கத்தில் ஆரம்பித்தது.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் ஒலிபரப்புச் சேவையை மக்கள் விரும்பும் விதத்தில் பன்முகப்படுத்துவதில் அக்கறை காட்டத் தொடங்கியது. இதன்படி பிராந்திய வானொலி நிலையங்கள் ஆங்காங்கே திறக்கப்பட்டன. 1979 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 12ம் திகதி அநுராதபுரத்தில் ரஜரட்ட சேவை ஆரம்பமானது. 1980 ஆம் ஜனவரி மாதம் 22ஆம் திகதி மாத்தறையில் றுகுணு சேவை தொடங்கப்பட்டது. 1983ம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 13ம் திகதி கண்டிச்சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மகாவலி சமூக வானொலி சேவை 1981ம் ஆண்டு முதல் நடைபெறுகிறது.

இலங்கை வானொலி இயங்கத் தொடங்கிய காலத்தில் ஒலிபரப்புத்துறையில் தொழிநுட்ப வளம் அவ்வளவு தூரம் சிறப்பு பெற்றிருக்கவில்லை. கடும் பிரயத்தனம் செய்து நிகழ்ச்சிகளை வழங்கக்கூடியதாக இருந்தது. ஒரு நிகழ்ச்சியை ஒலிப்பதிவு செய்து பின்னர் ஒலிபரப்புக் கூடிய இன்றைய வசதி அன்று இருக்கவில்லை. எனவே நாடகங்கள், இசைக்கச்சேரிகள் உரையாடல்கள் யாவும் நேரடியாகவே ஒலிபரப்பப்பட்டன.

1950ஆம் ஆண்டளவில் ஒலித்தட்டுக்கள் புழக்கத்திற்கு வந்தன. அந்நாட்களில் ஒலிப்பதிவான நிகழ்ச்சிகள் இன்றும் எமது இசைத்தட்டுக்

களஞ்சியத்திலே உள்ளன. அவை எமது ஒலிபரப்புச்சேவையின் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஒலிபரப்புத்துறையிலே 1993ஆம் ஆண்டு ஒகஸ்ட் மாதம் 26ஆம் திகதி ஒருதிருப்பமான நாள். ஐப்பானிய அரசாங்கத்தின் அன்பளிப்பாக 81 கோடி ரூபா செலவில் பிரமாண்டமான கலையகக் கட்டிடத்தொகுதி ஒன்று நிர்மாணிக்கப்பட்டது. ஸ்பீரியோ முறையிலான ஒலிபரப்புக்கு இது உத்வேகம் அளித்தது. எனினும் 1983ம் ஆண்டு இலங்கையின் வரலாற்றிலும் குறிப்பாகத் தமிழ் மக்களின் வரலாற்றிலும் ஒரு பெரும் மாற்றத்தை உண்டு பண்ணியது என்பதை மறப்பதற்கில்லை. தமிழ்ச் சேவையாகவும் வர்த்தக சேவையாகவும் இரு வேறு கிளைகளாக வளர்ச்சி கண்ட வானொலித் தமிழ்ச் சேவை, ஒரே சேவையாகச் சுருங்கியது. தமிழ் மக்கள் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டமையும் நிகழ்ச்சிகளைச் சிறந்த முறையில் வழங்கக்கூடியவர்கள் இல்லாமற் போனமையும், வர்த்தக நிலையங்கள் பாதிக்கப்பட்டதால் விளம்பரங்கள் இல்லாமற் போனமையும் இதற்குக் காரணங்கள் எனலாம்.

ஆனால், 13 ஆண்டுகளில் பின்னர் நிலைமை மாறிற்று. 1996ம் ஆண்டு பொங்கல் தினத்தன்று தமிழ் வர்த்தகச் சேவையைத் தனியாக்கி ஒலிபரப்பு நேரத்தை அதிகரித்து அதனைப் பொங்கல் பரிசாக வழங்கினார் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அவர்கள்.

இப்போது, தமிழ்ச் சேவையின் நேரம் இரவு 11.15 மணி வரை நீடிக்கப்பட்டிருப்பதும் கவனத்திற் கொள்ளக் கூடியதாகும். இது தவிர, தொடர்புச் சாதனைச் சுதந்திரத்திற்கமைய லண்டன் பி.பி.ஸியின் தமிழோசை இலங்கை வானொலியில் முழங்கத் தொடங்கியது.

அதேசமயம், தமிழ்ச் சேவை நிகழ்ச்சிகளை மேலும் சிறந்த முறையில் மக்கள் கேட்கச் செய்யும் நோக்குடன் கரஉறதென்னை ஒலிபரப்பி நிலையம் மூலம் பண்பலை வரிசை 1997 ஜூன் 27ம் திகதி ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அதேசமயம், ஈரப்பெரியகுளம் மதிய அலை ஒலிபரப்பும் சென்ற ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் வானம்பாடியும் ஒரு மூன்றாவது தமிழ்ச்சேவை அலைவரிசையாகச் சேர்ந்து கொண்டது.

தமிழ்ச் சேவையின் வளர்ச்சிக்கு அருந் தொண்டாற்றியவர்கள் பலர்: அதுபோலவே, தமிழ்ச் சேவையின் பணிப்பாளர்களாக விளங்கியவர்கள்

குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். திருமதி. ஞானம் இரத்தினம் மேலதிகப் பணிப்பாளராகப் பணியாற்றி இருக்கிறார். திருமதி. பொன்மணி குலசிங்கம், திரு. வி. ஏ. திருஞானசுந்தரம், திரு. எஸ். சிவராஜா ஆகியோரைத் தொடர்ந்து திரு. வி. என். மதியழகன் இப்போது பணிப்பாளராகி உள்ளார். சுதந்திரத் தொடர்புச் சாதன நிலையில் இப்போது இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் தன்னைப் புடமிட்டு, புதுப்பித்துக் கொண்டு செல்லும் கால கட்டம் இதுவாகும். இந்த நிலையில் பலரின் அடிச்சுவட்டுக்களைப் பின்பற்றி, அதே சமயம் புதிய இரத்தம் பாய்ச்சி ஒலிபரப்பை மேம்படுத்தும் பொறுப்பை தற்போது திரு. மதியழகன் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார். எனவே, ஆரம்பகால ஒலிபரப்பாளர்கள் இன்னமும் நமது வழிக்குத் துணையாக இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களில் சிலர் இவர்கள்:

நவாலியூர் சோ. நடராஜா

ஆரம்பகாலத்தில் கொழும்பு ரேடியோ தமிழ்நிகழ்ச்சிகள் இந்தியாவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட இசைத்தட்டுக்களால் நிகழ்ச்சிகளை நிரப்பி வந்தது. அந்நாட்களில் நிகழ்ச்சிகளை அறிவிப்பதற்காகத் தலைமை தபாற் கந்தோர் உத்தியோகத்தரண விநாயகமூர்த்தி அவர்கள் முதன்முதலில் ஒலிபரப்புச்சேவையிலே இணைந்துகொண்டார். அவரது வேலைப்பழு காரணமாக அவர் அந்த சென்று விட்டார். அதன் பின்னர் நவாலியூர் சோ. நடராஜா அவர்கள் அந்தப்பொறுப்பை ஏற்றார்.

மூத்த ஒலிபரப்பாளர்களில் ஒருவராக சோ. நடராஜா அவர்கள் இலங்கை வானொலியின் ஆரம்பத்தில் தொலைத்தொடர்புகள் திணைக்களத்தில் இயங்கி வந்தது. அப்போது தந்தி தொலைபேசி பொறியியலாளராக இருந்த திரு. நடராஜா அவர்கள் வானொலிக்கும் பொறுப்பாக இருந்தார். ஒலிபரப்பாளராக நியமனம் பெற்ற பின்னர் “யுத்தமுனை” என்னும் பத்திரிகையிலும் ஆசிரியராக இருந்தார். அவர் நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவரின் இரண்டாவது மகனாவார். பின்னர் அவர் துறவறம்பூண்டு பிக்குவான பின்னர் அவருடைய பெயர் வணக்கத்துக்குரிய யாப்பனே தர்மரத்ன தேரோ ஆகியது.

சோ. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள்.

சோ. சி என அழைக்கப்படும் சிவபாதசுந்தரம் தமிழ்ப்பத்திரிகை ஒன்றின் ஆசிரியர் பதவியைத் துறந்து கொழும்பு ரேடியோ நிலையத்திற்கு அறிவிப்பாளராகச் சேர்ந்து பணிபுரிந்து சொற்பகாலத்தின் பின்னர் பி. பி. சி. யின்

தமிழ் நிகழ்ச்சிப் பொறுப்பாளராக சேர்ந்தார். தமிழோசை என்று ஒலிபரப்பாகிவரும் நிகழ்ச்சிக்கு ஆரம்பகாலத்தில் இலங்கை மடல் எனப்பெயரிட்டு முதன்முதலில் தமிழ் ஒலிபரப்பினை பி. பி. சி. யில் ஆரம்பித்து வைத்தார். “ஒலிபரப்புக்கலை” என்னும் நூலினை ஒலிபரப்பாளர்களின் நலனுக்காக வெளியிட்டார்.

என். குஞ்சிதபாதம் அவர்கள்

“செய்திகள் வாசிப்பது குஞ்சிதபாதம்”. செய்திகளை மறந்தாலும் செய்தி சொன்னவரை மறப்பதில்லை. கணீர் என்ற குரல் இன்னும் அக்கால நேயர்களது மனதில் இருந்து நீங்கியிருக்காது. சிறுவயதிலேயே ஒலிபரப்புத்துறைக்குப் பல துறைகளிலும் தனது பணியினைச் செய்துள்ளார்.

வி. என். பாலசுப்ரமணியம்

வி. என்.பி. என்றும் பாலா என்றும் செல்லமாக அழைக்கப்படும் இவர் கொழும்பு ரேடியோ நிலையத்தில் அறிவிப்பாளராகச் சேர்ந்தார். இவர் எப்போதும் கதர் உடையுடனும் சந்தனப் பொட்டுடனும் காணப்படுவார். இவர் இயல்,இசை, கிராமியக்கலை, நாடகம் என நிகழ்ச்சிகள் வகுக்கப்பட்டபோது கிராமியக் கலைத்துறையைத் தனக்கென வரித்து தலைமையேற்றார். வானொலியில் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்துறையிலும் அவரது பங்களிப்பு அளப்பரியது.

எஸ். சண்முகநாதன்

டொரிங்டன் சதுக்கத்தில் ரேடியோ குடிகொண்ட பின்னர் தமிழ்நாடகப் பகுதிக்கு தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர் “சானா” என்ற எஸ். சண்முகநாதன். ஆரம்ப காலத்தில் தானே பெண் வேடத் தரித்து மேடையில் நடித்து வந்தார். அதன் பின்னர் வானொலியில் பல நடிகர்களை உருவாக்கினார். “லண்டன் கந்தையா,” “துணிவிடு தூது,” “மத்தாப்பு” போன்ற அழியாப்புகழ் பெற்ற நகைச்சுவை நாடகங்களைத் தயாரித்து வழங்கினார். பல எழுத்தாளர்களையும் நடிகர்களையும் வானொலிக்கென உருவாக்கியதில் சானாவுக்குப் பெரும்பங்குண்டு. அவருக்கு கலாஜோதி என்ற பட்டமும் வழங்கப்பட்டது.

சி. வி. ராஜசுந்தரம்

சி. வி. ஆர் என நண்பர்களால் அழைக்கப்படும் சி.வி. ராஜசுந்தரம் அவர்கள் இலங்கை வானொலியில் தயாரிப்பாளராக தனது சேவையினை

ஆரம்பித்தார். அவரது தயாரிப்பில் உருவான பல உரைச்சித்திரங்கள் அந்நாட்களில் மிகவும் பிரபல்யமாக விளங்கின. நிகழ்ச்சிகளைத்தயாரிக்கும் போது அதற்குத் தேவையான ஒலிக்குறிகளைத்தேர்ந்தெடுப்பதிலும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏற்ப கலைஞர்களை இனங்கண்டு தெரிவுசெய்வதிலும் வல்லவர். பல மொழிகளில் பரீட்சயமுள்ள இவர் ஒரு பட்டதாரி. தமிழ்ச்சேவையின் மேலதிகப்பணிப்பாளராகப் கடமையாற்றி ஓய்வுபெற்றவர்.

கலாநிதி க. செ. நடராஜா

மூத்த ஒலிபரப்பாளர்களிலே இவரும் ஒருவர். தமிழ் நிகழ்ச்சிக்குப் பொறுப்பாக ஆரம்ப காலத்திலே இருந்த இவர் பலரைச் சிறந்த முறையிலே வழிநடத்தி இலங்கை வானொலிக்குச் சிறந்த ஒலிபரப்பாளர்களை உருவாக்கினார். இலக்கியம் கவிதை போன்றவற்றில் மிகவும் நாட்டமுள்ள இவர் பல கவிதைகளைப் புத்தகவடிவில், வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ்ச் சேவையில் நீண்டகாலம் பணிப்பாளராக இருந்த பெருமை அவரையே சாரும். ஊழியர்களிடமிருந்து அவர்கள் திறமைக்கு ஏற்ப வேலை வாங்குவதில் மிகவும் சாதூர்யமாக நடந்துகொள்வார். சிறந்த ஒலிபரப்பாளர்கள் பலர் இவருடன் இணைந்து கடமையாற்றியுள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுதந்திரமும் இசை வளர்ச்சியும்

இலங்கை வானொலியின் ஆரம்ப காலம் மேற்கத்திய இசைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. அதேசமயம், 1929ம் ஆண்டளவில், கீழைத்தேய இசை நிகழ்ச்சிகளும் ஒலிபரப்பாகின. அகில இந்திய வானொலியின் பம்பாய் கலையரங்கில் இருந்து இசை நிகழ்ச்சிகள் அஞ்சல் செய்யப்பட்டன. பிரபல ஜெர்மனியரான வோல்டர் கௌப்மன், ஆறு மாதகால ஒப்பந்தத்தில் இலங்கைக்கு வந்து நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினார். அவர் பல ஆண்டுகளைப் பின்னர் இலங்கையிலேயே கழித்தார். இவர் தான் இலங்கையில் இந்திய இசைகுழுவுக்குத் தலைமை தாங்கினார். அவர் கனடா சென்று வின்னிபெக் சிம்பனி இசைக்குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கும் வரையில் இலங்கையில் இருந்தார். இவரைத் தொடர்ந்து 1930ம் ஆண்டு சிங்களத்திலும் தமிழிலும் இசைக் குழுக்கள் உருவாகின. பேராசிரியர் சி.ஆர். மகாராஜன் தமிழ் இசைக்குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கினார்.

அன்றைய இலங்கை வானொலி இலங்கைக் கலைஞர்களுக்கு அதிக இடமளிக்கவில்லை. ஆனால், இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் இதில் பெரும் மாற்றங்கள் இடம் பெற்றன. டி.எஸ். மணியாகவதர் தலைமையில் பெரும்பாலும் இந்தியக் கலைஞர்களே இசைநிகழ்ச்சிகளிற பங்குபற்றினர். இஃக

கலைஞர்களின் திறமை தரம் பிரிப்பதும் கூட, இந்தியாவில் இருந்து வந்த பேராசிரியர்கள், இசைத்துறை விற்பன்னர்கள் ஆகியோரால் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

அகில இந்திய வானொலியின் சாஸ்திரிய சங்கீ நிகழ்ச்சிகள் சென்னை நிலையத்தில் இருந்து பெற்றப்பட்டு அஞ்சல் செய்யப்பட்டன. நாட்டில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி அலை வானொலியிலும் இடம் பெற்றது. தகுதி வாய்ந்த உள்நூர் கலைஞர்கள் சுதந்திரத்துக்குப் பின்னரே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். இந்த வகையில் உடுவில் என். சண்முகரத்தினம் ஆற்றிய சேவை மறத்தற்பாலது. அவரது வழிகாட்டுதலில் இளங் கலைஞர்கள் பலர் உருவாகினர். பிள்ளைத் தமிழ், காவடிச்சிந்து என்பனவும், சங்ககால இலக்கிய நூல்களும் இசை வடிவம் பெற்றன. கர்நாடக சங்கீத இசை வடிவம் பெற்ற வேளையில் மெல்லிசையும் அறிமுகமாகியது. 1960ம் ஆண்டுகளில், இந்த இசை வடிவம் பிரபல்யமாவதற்குக் காரணமாக இருந்தது இலங்கை வானொலியாகும். இது, இலங்கையில் இசைத்துறையில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது என்றால் அது மிகையல்ல. ஈழத்து மெல்லிசை இயக்கம் பற்றி யாழ். பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த நாகலிங்கம் சண்முகநாதன் விளக்குகிறார்.

மெல்லிசை - நா . சண்முகநாதன்

பண்பாட்டின் தனித்துவத்தின் இசையின் இன்றியமையாத இடம் இன்று பெரிதும் உணரப்படும். தனித்துவ வெளிப்பாடாக மட்டுமன்றி, சமூக மாற்றத்திற்கான கருவியாகவும் இசை பயன்படுவது. தனித்துவம் சமூக மாற்றம் என்ற இந்த இலட்சிய நோக்குடன் ஈழத்துப் பிறந்த மெல்லிசை இயக்கத்தின் பலாபலன்களை மதிப்பிடுவதுடன், இக்கலைவடிவ முழுமைக்கான சிந்தனைகளைத் தருவதும் இந்த கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இசையின் எல்லைகளை விரிவாக்கி, அறிவியல் ரீதியிலும் நடைமுறையிலும் பெரும் பயன் விளைப்பதாய் அறிஞரால் (Raj 1982) கருதப்படும் பிரயோக இசையியல் சார்ந்ததாய் இந்தப் பூர்வாங்க ஆய்வு கருதப்படலாம்.

ஈழத்தின் தொல்சீர்கலை மரபாக உணரப்பட்ட கர்நாடக சங்கீதத்தின் லகுசங்கீத வடிவமாகவே ஈழத்து மெல்லிசை அறிமுகமாகியது. இங்கு 'ஈழத்து' என்பது இந்நாட்டுக் கவிஞர்களின் பாடல்களைக் குறித்து நின்றது. புதிய தொழிநுட்பம், அதன்வழி புதிய வடிவங்கள் என்கின்ற நிலையில் சக்திவாய்ந்த தொடர்பூடகமாகக் கருதப்படும் வானொலியை மையமாகக் கொண்டே இக்கலை

இங்கு உருப்பெற்றது. உயர்பாரம்பரியத்தை அறிந்து தேர்ந்தவர்களிலிருந்து, சாதாரண மனவெழுச்சி ஈடுபாடு கொள்பவர்கள் வரை திருப்திகாணும்களமாக வானொலியை Sastry (1983) குறிப்பிடுவார். இதனினும் மேலாகக் கலைகளின் நோக்கம் கடவுளைச் சேவித்தல் (சண்முகசுந்தரம், 1982) என்ற நிலைவிரிந்து மக்களுக்கே இனிச் சேவகம் என்றநிலை மலரவும் வெகுஜன தொடர்புச் சாதனங்களின் வழியாக உருவான வெகுஜன சுவைஞர் கூட்டமே காரணம் என்ற கருத்தும் முன் வைக்கப்படும். (Joshi, 1982).

அறுபதுகளில் இலங்கை வானொலியில் மணிபாகவதரால் இசையமைக்கப்பட்டு ஒலித்த லகு சங்கீதப் பாடல்களும், வானொலிக்கு வெளியே கொழும்பின் கலையரங்கங்கள் சிலகண்ட ஈழத்துக் கவிஞர்களின் பாடற்களங்களுமே ஈழத்து மெல்லிசையாய், பின்னர் ஈழத்துப் பாடல்கள் என்ற பெயரில் நிரந்தரமான ஒரு நிகழ்ச்சியானமையின் ஆரம்ப நடிவடிக்கைகள் எனலாம். இந்தவகையில் அறுபதுகளில் கொழும்பு, சரஸ்வதி மண்டபத்தில் முருகையன், பரராஜசிங்கம், குலசீலநாதன் போன்ற கலைஞர்களின் ஒருங்கிணைவில் நிகழ்ந்த மெல்லிசை அரங்கங்கள் முன்னோடியாகக் குறிப்பிடப்படும். வானொலியின் இசையிடைபிட்ட சித்திரங்களிலும் இதற்கான வடிவப் பரிசோதனைகள் ஆங்காங்கே நிகழ்ந்தன எனலாம். அடுத்த முக்கிய நிகழ்வாக இலங்கை வானொலி வர்த்தக ஒலிபரப்பிற்கெனத் தயாரிக்கப்பட்ட மலிபன் பாடல்கள் நிகழ்ச்சி அமைந்தது எனலாம். தென்னிந்திய திரையிசைப் பாடல்களையே முழுக்கமுழுக்கப் பயன்படுத்திய இலங்கை வானொலி வர்த்தக நிகழ்ச்சிகளிடை முதன்முதலாகச் சினிமா இசையில்லாத ஈழத்து இசை நிகழ்ச்சியாக ஒலித்தது மலிபன் கவிக்குரல். பின்னாலே ஈழத்துப் பாடல்கள் என்ற ஒரு நிரந்தர நிகழ்ச்சிக்கான மூலதனம் என்று சொல்லக்கூடிய குறிப்பிடத்தக்க சில பாடல்கள் இந்நிகழ்ச்சியிடை உருப்பெற்றவைதான். பரராஜசிங்கம், காவலூர் ராசதுரை, ரொக்சாமி ஆகியோர் இந்நிகழ்ச்சியில் சம்பந்தப்பட்டவர்களில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியவர்கள். ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் முதன் முதலாகப் புத்தாக்கம் பெற்று இந்நிகழ்ச்சி ஒலித்தன. ஈழத்துக் கவிஞர்களின் பாடல்களும் கவிதை நூல்களிலிருந்து தேடி எடுத்து இசையமைத்துத் தரப்பட்டன. 'எங்கட பெடியனின்ரை பாடல், எங்கடை பாடல்' என்ற உணர்வே இந்நிகழ்ச்சியின் உந்தலாக இருந்தமை பரா, காவலூர் ஆகியோருடனான நேர்முகங்களில் புலப்படும்.

அறுபதுகளின் கடைக்கூற்றில் முகிழ்த்த இந்த இசைவடிவம் ஈழத்துப் பாடல்கள் என்ற பெயரில் எழுபதுகளின் தொடக்கத்தில் நிரந்தரமான ஒரு

நிகழ்ச்சியாக வானொலியில் இடம் பிடித்துக் கொண்டது. வானொலியில் ஈழத்துப்பாடல் நிகழ்ச்சியாக இடம்பிடித்ததில் பரராஜசிங்கத்துடன் விவியன் நமசிவாயம், சில்லையூர் செல்வராசன் ஆகியோரின் ஆர்வங்களும் இணைந்தன. இந்தக் காலப்பகுதியிலேதான் ஈழத்துப் பாடல்களை ஈழத்தின் தனித்துவமான கலைவடிவமாகக் காணும் உணர்வு பூர்வமான முயற்சிகள் பல்வேறு மட்டங்களிலுமிருந்து வெளிப்படத் தொடங்கின, இந்தவகையில் சி.வி. ராஜசுந்தரம் அவர்களின் தலைமையில் 1973ம் ஆண்டு ஜூன் 15ம் திகதி இலங்கை வானொலி ஆறாம் இலக்கக் கலையரங்கில் நடந்த மெல்லிசைக் கருத்தரங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியது. கைலாசபதி, முருகையன் ஆகியோர் கருத்துரைகளுடன் பரராஜசிங்கம், சில்லையூர் செல்வராசன், மௌனகுரு, ஜெயபாலன், பத்தினியம்மா, நித்தியானந்தன், சண்முகலிங்கம் என பல ஆளுமைகள் இங்கே கலந்துரையாடலில் சங்கமித்திருந்தன. இந்தக் கருத்தரங்கினைத் தொடர்ந்து பல சிந்தனைகள் வானொலிப் பேச்சுகளாயும், கட்டுரைகளாயும் வெளிப்பட்டன. சண்முகம் சிவலிங்கம் (1973) நித்தியானந்தன் (1974) சண்முகலிங்கன் (1983), முருகையன் (1985).

கவிதை, இசை ஆகிய இரண்டு கூறுகளிலும் ஒரே வண்ணமான முக்கியத்துவம் தரப்படவேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டது. இயல்பான (Lyrics - தன்னுணர்ச்சி பாடல்கள் பற்றிய பிரக்ஞை பெரிதும் உணர்த்தப்பட்டது. 'இதயக் கூண்டில் ஒரு பறவை இரைதா என்று கேட்டுடுதே' என்ற சோமுவின தன்னுணர்ச்சிப் பாடல் கைலாசபதியின் அன்றைய மெல்லிசை பற்றிய பேச்சுக்களிலெல்லாம் மாதிரியாகக் காட்டப்படும். குறித்த ஒரு காலப்பகுதியில் மெல்லிசைக்கான கவிதைகளைத் தெரிந்தெடுப்பதில் கைலாசபதி அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆர்வமும் ஈடுபாடும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. இன்றும் நின்றொலிக்கும் சில குறிப்பிடத்தக்க பாடல்கள் இக்காலப்பகுதியிலேயே பிறந்தன. ஜெயபாலன், முருகையன், மௌனகுரு, நித்தியானந்தன், சண்முகலிங்கன் போன்றோரின் நல்ல சில தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் கிடைத்தன. பரராஜசிங்கம், குலசீலநாதன், பத்மலிங்கம், முத்தழகு, சுஜாதா அத்தநாயக்க, கலாவதி, சக்திதேவி போன்ற பாடகர்கள் அறிமுகமாயினர். முத்துசாமி, ரொக்சாமி, பிச்சையப்பா, குலசீலநாதன் ஆகிய இலங்கை வானொலி வாத்தியப் பிரிவுசார்ந்தவர்களே இசையமைப்பாளர்களாக இருந்தனர். முதல் தமிழ் மெல்லிசைத் திரட்டாக இலங்கை வானொலி வெளியிட்ட கங்கையாளே இசைத்தட்டில் சில நல்ல பாடல்கள் தேறியுள்ளமையை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

எழுபதுகளின் மத்திவரையில் காணப்பட்ட ஊக்கமும், உணர்வுபூர்வமான குழு இணைவும் எழுபதுகளின் பிற்கூறில் அருகிச் செல்வதான ஒரு நிலையினை அவதானிக்க முடியும். நாட்டில் நிகழ்ந்த அரசியல் மாற்றம், வானொலி நிறுவனத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மாற்றங்களுடன் இணைத்து இது ஆராயப்படவேண்டும். ஆயினும் முன்னரைவிடத் 'திறந்த' நிலையில் வெளியிலிருந்து பல புதிய இசையமைப்பாளர்கள் அறிமுகமாகினர். சில நல்ல பாடகர்கள் குறிப்பாக ஜெகதேவி போன்ற சில பெண் பாடகர்களின் அறிமுகம் கிடைத்தது. ஆயினும் முன்னைய பிரக்கஞ் இல்லாத நிலையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியதான வளர்ச்சியை அவதானிக்க முடியாது போனது. Lyrics ஐ பொறுத்தவரை இதுவரை தரப்பட்ட கவனம் தளர்வடைய புதிய அரசியற் சூழலிலான நிறுவனக் கட்டுப்பாடுகளும் காரணமாகலாம். இருந்தபோதிலும் கட்டுப்பாட்டு எல்லைக்குள் ஒலித்த பாடல்களிடையும் வெற்று சொற்களினாலான சினிமாப்போலிதான் மேலோங்கி நின்றது. இந்தத் தன்மைமாற்றம் இசையிலும் பிரதிபலித்தது. ஈழத்துப் பாடல்களின் தோல்வி அல்லது முழுமையடையாமையின் அடிப்படையாவதும் இந்த அம்சமே. ஆழமான ஆய்வுடனான தேடலும் குழு உணர்வுமே இங்கு அவசியமாகின்றது

இன்றையத் தமிழ்ச்சேவை

தமிழ்ச்சேவையின் பாரம்பரியம், அது கடந்து வந்த பாதைகள், ஒலிபரப்புத் துறையில் தமிழ் ஒலிபரப்பாளர்கள் பதித்த கவடுகள் என்பவை எல்லாம், இந்தக் கையேட்டில் அங்குமிங்குமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. கொடி, குடை, ஆலவட்டங்களோடு தமிழ்ச்சேவை கோலோச்சிய காலம் ஒன்று இருந்தது. இந்த நூல் மிகச்சுருக்கமாய் பதிவு செய்திருக்கும் எமது மூத்த ஒலிபரப்பாளர்கள் பலரின், ஒலிபரப்புக்கான பங்களிப்பு பரந்தது. ஆயினும் இன்றைய நிலை அன்றைய பெருமைகளுக்கு இணை வைக்கக் கூடியது அல்ல என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட வேண்டியது சமாச்சாரம்.

தமிழ்ச்சேவையின் தளம்பலை, இலங்கைச் சரித்திரத்தின் 83ம் ஆண்டின் இருண்ட பக்கங்களோடு இணைத்துப்பார்க்க முடிகிறது. அந்தக் கால கட்டத்தில் தான் பல ஒலிபரப்பாளர்கள் மெதுமெதுவாக தமக்குள் தாமே சுருங்கிப் போனார்கள். சரிக்கப்பட்ட மண்டைதீவு ஒலிபரப்பிக் கோபுரம் எமது ஒலிபரப்பு எல்லைகளை குறுகத் தறித்தது. தமிழ் பேசும் மக்கள் செறிவாக வாழ்ந்த

எல்லைகளுக்குள் நாம் காற்றின் துணையோடு நுழைந்து கலை படைக்க முடியவில்லை என்ற உண்மை ஒன்றே உள்ளார்ந்த ஒலிபரப்பாளனின் ஆர்வங்களை மட்டுப்படுத்த போதுமான காரணியாக அமைந்தது. நல்ல கலைஞர்களால் எவ்விதத்திலும் தோற்கப்பட முடியாத செவிகளுக்காகத் தொழிற்படுவதில் ஆர்வம் கொள்ள முடியவில்லை: இவற்றை விட நிகழ்ச்சிகளின் தரம் தாழ்ந்து போக ஏதுவான மற்றுமொரு காரணியாக அமைந்தது காத்திரமான பிரதிகளை எழுதவல்ல பல எழுத்தாளர்கள் தமது தொடர்புகளை மெல்ல மெல்ல கைவிடக் தொடங்கியமையாகும்.

எண்பதுகளில் அரசு தொடர்பு சாதனங்கள் பொழுது போக்கு மற்றும் அறிவூட்டல் அம்சங்களை விட, போதனை செய்கின்ற ஒரு புதிய தொழிலை ஆரம்பித்தன. இது இயல்பாகவே தொடர்புச் சாதனங்களை ஓரளவு அன்னியப்படுத்தவும், தொடர்பு சாதனங்கள் மீதான நம்பிக்கைத்தன்மை மீது ஐயப்பட வைக்கவும் வழிவகுத்தது. குறிப்பாக தேசிய சேவையின் கவனம் கலை, இலக்கியம், இசை, நாடகம் என்பவற்றிலிருந்து சற்று விலகி அரசியல் மயப்பட ஆரம்பித்தது. இந்நிலை கூடியும் குறைந்தும் தொடருவதாகவே தெரிகிறது.

நிலைமைகள் இவ்வாறானதாக இருந்த போதிலும், தமிழ்ச்சேவை தன் தனித்துவ முத்திரைகளையும் அவ்வப்போது பதித்துச் செல்லத் தவறவில்லை. குறிப்பாக அண்மைக்காலங்களில் வலியுறுத்தப் பட்டுவரும் சுதந்திர ஊடகக் கொள்கை தமிழ்ச் சேவையின் நீண்ட காலம் கூறியது, கூறுவதான நாசச் சுழற்சியிருந்து அதனை ஓரளவிற்கு மீட்டிடுக்கிறது மிக நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட தமிழ்ச் சேவை, பல சரித்திரங்களை பதிவு செய்திருக்கிறது. ஆனால் இத்தமிழ்ச்சேவையின் வரலாறு குறைந்த அளவிலேனும் செப்பமாக செய்யப்பட்டதாக தெரில்லை. ஆனால் கடந்த ஆண்டு ஒவ்வொரு பெற்ற ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரனின் 'வானொலிம் நானும்' என்ற நூல் அப்பணியை ஓரளவு செய்தது. அது மட்டுமன்றி சருகுக்குள் கசியும் ஈரங்கள் என்ற நூலையும் இங்கு குறிப்பிடலாம். இந்நூலும் ஜோர்ஜ் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இதற்கு முன்னர் எமது மூத்த ஒலிபரப்பாளர்களான சி.வி. ராஜசுந்தரம், திரு. சிவபாதந்தரம் ஆகியோர் எழுதிய நூல்கள் ஒலிபரப்பு தொடர்பானவையாக அமைந்தவை. அவ்வாறன்றி தமிழ்ச் சேவையின் அநுபவப் பதிவுகளாக அவை அமைந்திருக்கவில்லை என்றே கூறவேண்டும். இதனைப்போன்றே மிக நீண்ட இடைவெளியின் பின்னர் காற்றோடு கலந்தோடி விடுகின்ற படைப்புக்களின்

பதிவாக வரும் “வானொலி மஞ்சரி” புத்துயிர் பெற்றதும் அண்மைக் காலங்களில்தான்.

இவற்றைவிட, ஒலிபரப்பு என்று பார்த்தாலும், முன்னேற்றகரமானதும், காலத்தின் தேவைக்கொத்தததுமான பல நிகழ்ச்சிகளையும் வானொலி தந்திருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் ஒன்பது ஆண்டு இடைவெளியின் பின்னர் செய்யப்பட்ட, நல்லூர் ஆலய அஞ்சலைக் குறிப்படலாம். ஆலய அஞ்சல்கள் வானொலிக்குப் புதியவை அல்ல. ஆயினும் இக்குறிப்பிட்ட அஞ்சல் ஏற்படுத்திச் சென்ற தாக்கம் நிச்சயமாகப் புதியதே. இந்த அஞ்சலை சாத்தியமாக்கியது ஈரற்பெரியகுளத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் புதிய ஒலிபரப்பி நிலையம் பற்றி இங்கு குறிப்பிட வேண்டியதாகிறது. வானம்பாடி என்ற தனித்த ஒரு ஒலிபரப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் இந்த நிலையம், இப்போதெல்லாம் காலையிலும் இரவு வேளைகளிலும் தமிழ்ச் சேவை நிகழ்ச்சிகளை வழங்கி வருகிறது. புதிதாக அமைக்கப்பட்ட இந்த ஒலிபரப்பி நிலையத்தின் மூலம் இப்போதெல்லாம், வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தமிழ் ஒலிபரப்பு கேட்கிறது, புதிய ஊக்கத்தை தருவதாகவும் நம்பிக்கைகளை தோற்றுவிப்பதாகவும் அமைகிறது.

சுதந்திர ஊடகக் கொள்கையை அர்த்தப்பட வைக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியாக அமைந்து வரும் வாரம் ஒரு வலம் நிகழ்ச்சி இப்புதிய ஒலிபரப்பினூடாக வடபுல மக்களையும் இணைத்த பல சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளைத் தந்திருக்கிறது. குறிப்பாக வடபுல மக்களின் எண்ணங்கள் நாட்டின் ஏனைய பிரதேச மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதில் இத்தகைய சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் பங்களித்திருக்கின்றன.

நீண்ட தூரம் நடந்து விட்டவர்கள் நாம், தளர்வின்றி நடப்பதுதான் கடன், நாம் நடக்கும் நடையை, நாம் பதிக்கும் தடங்களை காணவும், பேசவும் அடுத்த தலைமுறை வரட்டும்.

1994க்குப் பின்

நந்திதா.

கூடந்த மூன்று ஆண்டுகள் வானொலி வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் சுதந்திர ஊடகக் கொள்கையை முன்வைத்தது.

இதன் விளைவால் பல மாற்றங்களை இலங்கை வானொலி மேற்கொண்டது.

தேசிய இனப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணும் போக்கில் மக்களுக்குப் புதிய கருத்துக்களை அது முன்வைக்க வேண்டியேற்பட்டது. இனப்பிரச்சனையின் தீர்வில் பக்கச் சார்பில்லாமல் பலரின் கருத்துக்களையும் எடுத்துக்கூற வானொலி முற்பட்டது.

உரையரங்குகள், செய்தியின் பின்னணியில், நாடும் நடப்பும் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. வாரம் ஒரு வலம் நிகழ்ச்சி நாடளாவிய ரீதியிலும், வட பகுதி மக்களின் பிரச்சனைகளை ஏனைய மக்கள் தெரிந்து கொள்ளும் வகையிலும் நடத்தப்பட்டது.

16 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் வானொலி மஞ்சரி மீண்டும் இப்போது மூன்று ஆண்டுகளாக வெளிவருகிறது.

யாப்பாப் பட்டுன என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்ட சேவையை, ஜனாதிபதியின் பணிப்புரையின் பேரில் யாழ்ப்பாணச் சேவை என்று மாற்றப்பட்டது. புதிதாக வானம்பாடி சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. செய்திகளில் தமிழுக்குத் தனி முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது.

அது தவிர, தமிழ்ச்சேவை நாடளாவிய கவிதைப் போட்டிகள் இரண்டையும், மலையகச் சிறுகதைப் போட்டியையும் நடத்தியது.

திருவாளர்கள் ஜோர்ச் சந்திரசேகரன், குமாரசுவாமி சோமசுந்தரம் ஆகியோர் வானொலி தொடர்புடைய ஐந்து நூல்களை வெளியிட்டனர்.

“கலைப்பூங்கா” நிகழ்ச்சியில் ஒளிபரப்பான நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பு நூல் விரைவில் வெளிவரவுள்ளது.

தமிழ்ச் சேவையின் ஆரம்ப இசையான ஐய மங்கள் கீதம் இப்போது தமிழில் ஒலிபரப்பாகியுள்ளது.

தமிழ்ச் சேவையின் வரலாற்றில் முதல் தடவையாக 36 அறிவிப்பாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டதும், ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் நிரந்தரப் பணிப்பாளர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

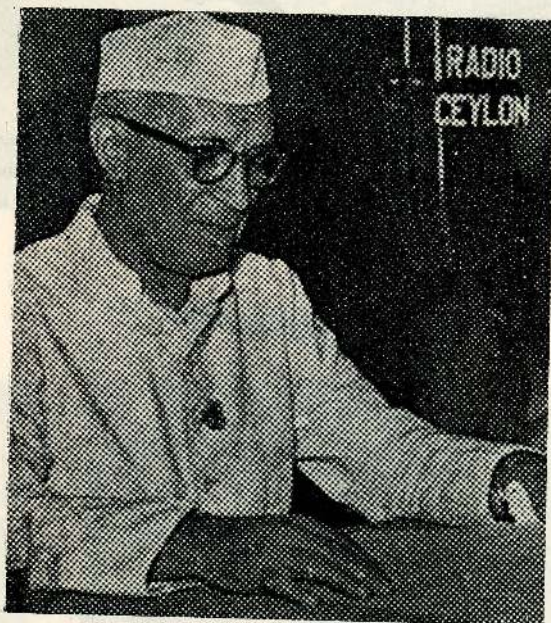
தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

புகைப்படங்களில் வரலாறு

ശ്ലീകർമ്മപ്രകരം
ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥം

முன்னாள் இந்தியப் பிரதமரான ஜவஹர்லால்
நேரு இலங்கை வானொலியில்
உரையாற்றுகிறார்.

முன்னாள் பிரதமர் எஸ். டபிள்யூ. ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க (இடது) சேர் லலிதா ராஜபக்ஷ (வலது) ஆகியோர் பிபிசியைச் சேர்ந்த திரு. டிங்கில் பூட், கெம்பியன் பிரபு ஆகியோருடன் வானொலி இணைப்பு நிகழ்ச்சியில்.

இலங்கை வானொலி பொறியியலாளரான ஏ. டபிள்யூ. தர்மபால, கைப்பற்றப்பட்ட ஜெர்மன் நீர்மூழ்கியில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட வானொலிக் கருவியைத் காட்டுகிறார்.

லண்டனில் நடைபெற்ற பிரதமர்கள் மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டு விட்டு இலங்கை திரும்பிய பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்க வானொலிக்குப் பேட்டி அளிக்கிறார்.

அன்ற நேரடி ஒலிபரப்பு இவ்வாறு தான் நடைபெற்றது.

எலிசபெத் மகாராணியார் இலங்கை வானொலியில் உரைநிகழ்த்துகிறார்.

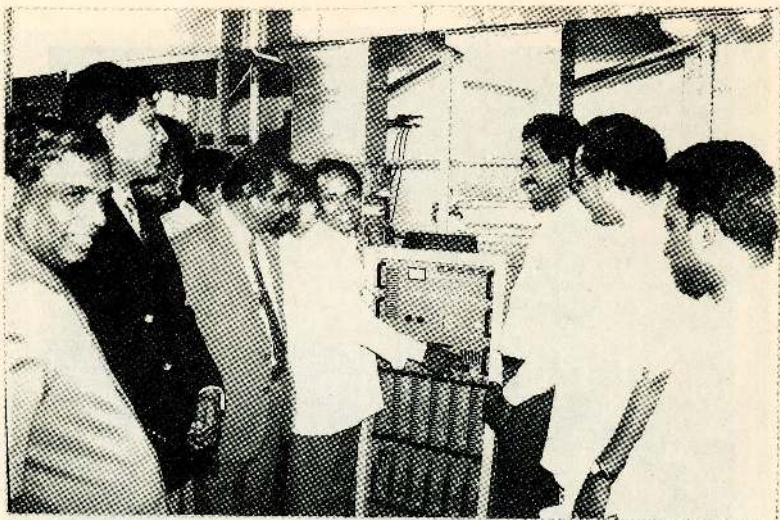
இலங்கையின் ஆளுநர் - நாயகமான சேர் ஒலிவர் குணதிலக்க நிகழ்த்திய சிம்மாசனப் பிரசங்கம் வானொலியில் நேரடியாக ஒலிபரப்பானது.

பிரதமர் திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா உலகின் முதல் பெண் பிரதமராகப் பதவியேற்கும் நிகழ்ச்சி வானொலியில் ஒலிபரப்பானது.

நிகழ்ச்சி பதிவு செய்யப்படுவதற்கு ஆயத்தம் நடைபெறுகிறது.

கரஹகதென்ன ஒலிபரப்பி நிலையத்தைத் திறந்து வைக்கும் நிகழ்ச்சி. தற்போதைய தலைவரும் பணிப்பாளர்நாயகமுமான ஜனதாச பீரிஸ், பிரதியமைச்சர் அனூர பிரியதர்சன யாப்பா, தமிழ்ச்சேவைப் பணிப்பாளர் வி. என். மதியழகன் ஆகியோர்.

“நானும் வானொலியும்” நூல் வெளியீட்டு விழா. அமைச்சர் அவ்ஹாஜ் எம். எச். எம். அஷ்ரப், அமைச்சர் அவ்ஹாஜ் அலவி மௌலானா, தமிழ்ச் சேவைப் பணிப்பாளர் வி. என். மதியழகன், சாஸ்தாபீடாதிபதி ஸ்ரீ ஐயப்பதாசன் ஆகியோர்.

முன் நோக்கும் வாசினால்

பஞ்சாபி நெய்

சோதனா

சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கு வானொலியின் பங்குப்பணி

— பி. முத்தையா

சுதந்திரத்தின் பொன்விழாவை நாம் கொண்டாடும்போது இலங்கை வானொலி, பின்னர் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் ஆகியன இலங்கையின் சுதந்திரத்துக்கு ஆற்றியுள்ள பங்களிப்பும் பற்றியும் ஆராய்வது பொருத்தமானதாக இருக்கும். வானொலி சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கு எந்தளவுக்குப் பங்களித்திருக்கிறது?

இலங்கையின் வானொலி வரலாறு எழுபதாண்டுகளைக் கொண்டது. 1922ஆம் ஆண்டளவில் வானொலி ஆரம்பமாகியது. சுதந்திரம் பெற்று இப்போது ஐம்பதாண்டு ஆகின்றன. எனவே ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், ஏறக்குறைய இருபது வருடங்களாக, இலங்கையின் சுதந்திரத்துக்கும் சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கும் வானொலி உதவி இருக்கிறதா என்று எவரும் கேள்வி எழுப்பலாம்.

அதுபோலவே சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கு வானொலி எந்தவகையில் உதவியது என்பது கூட ஓர் கேலிக்குரிய கேள்வியாகவும் சிலருக்குத் தோன்றக்கூடும்.

இதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. முதலாவதாக இந்த வானொலி பிரிட்டிஷாரின் ஆட்சியில் இருந்தது. அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. எனவே காலனி ஆட்சியில் இருக்கும் ஒரு வானொலி சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கு எவ்வாறு உதவமுடியும்? அதுமாத்திரமல்ல, சுதந்திரப் போராட்டத்தை ஊக்குவிக்கவும் உத்ஸாகப்படுத்தவும் அதனால் எப்படி சாத்தியம் என்பது கூட ஒரு நியாயமான கேள்வியே.

செய்திச் சுதந்திரம் என்று நாம் கூறுகிறோம். இருந்தபோதிலும் வானொலி இன்னமும் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து வருகின்ற ஒன்று என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. எனவே தனது கட்டுப்பாட்டிலுள்ள ஓர் அமைப்பை அரசாங்கம் பயன்படுத்துவது தவறாகக் கொள்ள முடியாது. சுதந்திரப் போராட்டமும் காலனி ஆட்சியும் இருவேறு துருவங்கள். எனவே இத்தகைய கேள்விகள் எழுவது நியாயமானதே.

இலங்கையில் வானொலியும் சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கான அமைப்புகளும் ஒரே சமயத்தில்தான் தோன்றின என்றால் அது மிகையல்ல. குறிப்பாக வடபகுதியில் எஸ். உறண்டி பேரின் ப் நாயகம் தலைமையில் சுதந்திரப் போராட்ட இயக்கம் ஆரம்பமானது. அதுபோலவே தென்பகுதியிலும் சுதந்திர இயக்கம் படிப்படியாக வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கியது.

எனவே இலங்கையின் ஒலிபரப்பு வரலாறும் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் வரலாறும் பின்னிப் பிணைந்தவை. இலங்கையர் சமூகத்தில் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பரிமாணங்கள் எத்தகைய வளர்ச்சியை அடைந்தனவோ அதனோடு இணைந்து வானொலியும் வளர்ச்சி கண்டிருக்கிறது.

ஆரம்பகால அரசாங்க நிர்வாகக் குழுக்களில் உத்தியோக உறுப்பினர்கள், உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினர்கள் என்று எல்லாம் இருந்தார்கள். ஆளுனர் மனிங்சின் சீர்திருத்தத்தின் போது உத்தியோகப் பற்றற்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தது. இவ்வாறு அரசியல் யாப்பு மாற்றங்கள் தொடங்கின. இந்த போக்குடன் வானொலியும் அபிவிருத்தி அடையத் தொடங்கியது. அதற்கான வாய்ப்புகளும் அதிகரித்தன.

எந்தவொரு நாட்டிலும் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடும் போது ஒரு சக்தி வாய்ந்த போராட்டம் அவசியமாதாக இருக்கும். அந்தப் போராட்டத்துக்கு மக்களைத் தயார் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அது மாத்திரமல்லாமல் அவர்களை உளரீதியாக தேசிய உணர்வு பெற்றவர்களாக மாற்ற வேண்டியிருக்கும். அதாவது காலனி ஆதிக்க மனநிலையில் இருந்து அவர்களை விடுவிக்க வேண்டிய நிலை உருவாகும். அடிமைப்படுத்தும் நாட்டின் கலாசாரம், பாரம்பரியங்களில் இருந்து சுதேசிய கலாசார, பாரம்பரியங்களுக்கு அவர்கள் மாற்ற வேண்டியிருக்கும். உதாரணமாக, இலங்கை வானொலியின் ஆரம்ப காலம், அதாவது அதனுடைய முதலாவது ஆண்டுகள் மேலைத்தேய இசையை அதன் அலைவரிசைகளில் ஒலிபரப்பியது. இதில் ஆங்கிலேயக் கர்நாடக இசையும் மெல்லிசையும் முக்கிய இடத்தை வகித்தன. இதை நடத்தியவர்கள் இங்கிலாந்தில் இருந்து இங்கு வந்த இசை ஆசிரியர்களும் அவர்களின் மாணவர்களும் ஆகும். சில சமயங்களில் கொழும்புத் துறைமுகத்துக்கு வரும் கப்பல்களில் இருந்த சில பயணிகள் கூட இந்த நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டார்கள்.

எனவே 1928ஆம் ஆண்டு இலங்கை வானொலியில் ஒரு தேசியத்தன்மை உருவாகத் தொடங்கியது. முழுக்க முழுக்க ஆங்கில மயமாக இருந்த வானொலியில் 1928ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 21ஆம் திகதி சங்கைக்குரிய வஜிரான மகாநாயக்க தேரர் பம்பலப்பிட்டி வஜிராமயில் இருந்து முதலாவது பௌத்த மதச்சொற்பொழிவை நடத்தினார். இந்த சமய நிகழ்ச்சிகளுடன், ஒருவிதத் தேசிய உணர்வை வானொலி மக்கள் மத்தியில் ஊட்டியது. புத்தபெருமானின் தர்மம் வானொலியில் ஒலிபரப்பானது என்றால் அது தேச விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு நேரடியாக அல்லாவிட்டாலும் மறைமுகமான வகையில் ஓர் உந்துதலை அளித்தது என்றே பொருள். இது போன்ற சமய நிகழ்ச்சிகள் வானொலியில் ஒலிபரப்பாகத் தொடங்கின. அதாவது இந்த வானொலி தனது இசை மூலம், நிகழ்ச்சிகள் மூலம் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எதிரான ஒரு மனோநிலையை ஒரு சுதந்திரத்தன்மையை ஒரு தேசிய மனோபாவத்தை அணுகுமுறையில் உருவாக்கியது எனலாம்.

1930ஆம் ஆண்டுகளில் முதலாவது சிங்கள இசைக்குழுவினர் பிரபல இசையமைப்பாளர் எச். டொன் வின்சன்டின் தலைமையில் வானொலி நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினர். அதுபோலவே சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர் பேராசிரியர் சி. ஆர். மகராஜாவின் இசைக்குழுவினர் தமிழ் இசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினர்.

இதைத் தொடர்ந்து டொனமூர் ஆணைக்குழுவின சீர்திருத்தங்களும் சோல்பரி ஆணைக்குழுவின சீர்திருத்தங்களும் வரத் தொடங்கின. இந்த

காலப்பகுதிகள் இலங்கைக்குப் பல முக்கியமான மாற்றங்களை கொண்டு வந்தன. குறிப்பாக 1939 ஆம் ஆண்டு செய்தி ஒலிபரப்பு பொதுமக்களின் ஆர்வத்தை உண்டு பண்ணியது. பி. பி. சி செய்தி ஒலிபரப்புகளுக்குப் பதிலாக இலங்கையில் பத்து நிமிட செய்திகளை ஒரு நாளைக்கு நான்கு தடவைகள் தயாரிப்பதற்காக இரண்டே பேரைக் கொண்ட ஒரு செய்திப் பிரிவையும் ஆங்கிலேய அரசு உருவாக்கியது. டி. ஈ. (பொபி) வீரக்கோன் செய்தி ஆசிரியராகவும் போலஸ் சுமித்ராச்சு தட்டச்சாளராகவும் இருந்து இலங்கையின் செய்தித் துறைக்கு அடித்தளமிட்டிருந்தார்கள். இந்த செய்திகள் படிப்படியாக மூன்று மொழிகளிலும் ஒலிபரப்பாகத் தொடங்கியன.

இலங்கையில் வானொலி வரலாற்றில் ஒரு தனிச்சிறப்பான அம்சம் மூன்று மொழியினரையும் அது தன்னகத்தே நெருங்கி அனைத்துக் சென்றிருப்பது தான். உதாரணமாக 1937 ஆம் ஆண்டு இறுதிப்பகுதியில் முதலாவது நிரந்தர அறிவிப்பாளராக எஸ். நடராஜாவும், 1938 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் டி. எம். கொலம்பகேயும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அதுபோலவே அதற்கு முன்னர் ஆரம்ப காலங்களில் ஓ. வை. பெரேரா, டி. எம். ருபேரு, எ. விநாயகமூர்த்தி ஆகியோர் சிங்கள, தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினார்கள். திரு. நடராசாவைத் தொடர்ந்து எஸ். சிவபாதசுந்தரம் வானொலியில் பணியாற்றினார். எனவே அன்றைய வானொலி ஒரு ஐக்கியப்பட்ட இலங்கையை பிரதிபலித்துக்கொண்டிருந்தது, எனலாம். தமிழ் இசைக்கலைஞர்கள் தமிழின் தொன்மையை விளக்கும் வகையில் தமிழ் இசையின் மேன்மையை விளக்கும் வகையில் நிகழ்ச்சிகளை நடத்திய அதேசமயம், சிங்கள சகோதரர்கள் சிங்கள இசைக்குப் புத்துயிர் அளித்தார்கள். இது ஆங்கில மொழியின் மேல் அந்தக் காலத்து மக்கள் கொண்டிருந்த வேட்கையைத் தணித்து, சுதேசிய மொழிகளின்பால் கவனத்தைத் திருப்ப வழிவகுத்தது.

1940 ஆம் ஆண்டுகளின் போது வானொலி வழங்கிய பங்கு அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும் கூட பின்னர் அது கணிசமாக அதிகரித்தது.

உலக வரலாறு நல்லவையும் அல்லவையும் கொண்ட ஒரு வரலாறு. எனவே 1948 ஆம் ஆண்டு நாம் சுதந்திரத்தை அடைந்து விட்டாலும் தேசியப் புரட்சியை நாம் அடையவில்லை.

ஆங்கிலேயர்கள் இலங்கையின் முதலாளி வர்க்கத்திடம் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்தார்கள். அந்த வர்க்கமும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் கொள்கையை, அவர்களுக்குச் சார்பாக திட்டங்களை அமுல்நடத்தி வந்தது. ஆட்சியில் வெள்ளையர்கள் போய் மற்றவர்கள் அமர்ந்தார்கள். ஆட்கள் மாறினார்களே தவிர

ஆட்சியின் தன்மை மாறவில்லை. எனவே ஒரு தேசியப் புரட்சியை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அவசியம் உருவானது. பஞ்ச மகாபலவேகய என்ற ஐம்பெரும் சக்திகள் இந்த தேசியப் புரட்சியை நிறைவேற்றுவதற்கு தயாராகின. எனவே இந்த தேசியப் புரட்சிக்கு வழிவகுக்கும் சூழ்நிலையை அப்போதைய வானொலி நேரடியாக இல்லாவிட்டாலும் மறைமுகமாக உருவாக்கியது. இதேகாலப்பகுதியில் தான் தமிழ்த் தேசியவாதமும் தலைதூக்கத் தொடங்கியது. தமிழ் மக்களின் உரிமைகள், நலன்கள் ஆகியன இந்த காலத்தில் முக்கிய கோஷங்களாக விளங்கின. இந்த தேசியப் புரட்சியை நிறைவேற்றுவதற்று அப்போதைய வானொலி பங்களிக்கவில்லை என்றே கூறலாம்.

சுதந்திரப் போராட்டத்தை நடத்துவதற்கு இந்தியாவைப் போல ஒரு பரந்த வெகுஜன இயக்கம் இருந்தது கிடையாது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இத்தகைய ஒரு வெகுஜன இயக்கம் 1956 ஆம் ஆண்டுதான் உருவாகியது.

வெள்ளையர்கள் வசமிருந்த கட்டுநாயக்க, திருகோணமலைத் தளங்கள் திருப்பிப் பெறப்பட்டன. சிங்களமொழி அரசு கரும மொழியாகியது. தமிழ்த் தேசியவாதத்துக்கும் சிங்கள தேசியவாதத்துக்கும் இடையே ஒரு சமரசத்தை ஏற்படுத்தும் திட்டமாகவே பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் உருவானது. இதைத் தொடர்ந்து 1960 ஆம் ஆண்டுகளில் திருமதி பண்டாரநாயக்க இந்த தேசியப் புரட்சியின் அம்சங்களை மேலும் பலப்படுத்தினார்.

இலங்கை வானொலி 1967 ஆம் ஆண்டு ஓர் கூட்டுத்தாபனமாகப் பரிணமித்தது. 1965 ஆம் ஆண்டு, ஜிலை மாதம் நியமிக்கப்பட்ட குழுவின் சிபார்சுகளைத் தொடர்ந்து நியுசிலாந்து ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தைப் போல இதனையும் மாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனேயே இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் உருவாகியது.

அரசாங்கத்தின் திணைக்களமாக விளங்கிய இலங்கை வானொலி, ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனமாகப் பரிணமிப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் அது சுயாதீனமாக இணங்க வேண்டும் என்று கருதினார்கள். அதுவே அதன் நோக்கமாகவும் இருந்து வந்தது. இது வானொலியின் மற்றுமொரு சகாப்தத்தைத் திறந்து வைத்தது எனலாம். அதாவது இலங்கை வானொலி முதல் தடவையாக அரசியல் மயமாக்கலுக்கு உள்ளானது.

1970ஆம் ஆண்டுகள் ஒலிபரப்புத் துறையில் ஒரு புதிய மாற்றத்தைக் கண்டன. அந்த ஆண்டில் திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் தலைமையில் பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சிபீடம் ஏறியதும் ஒலிபரப்பில் பல புதிய அம்சங்கள் சேர்ந்து கொண்டன. விடுதலைப்போராட்டம், ஏகாதிபத்திய விரோத இயக்கம், புரட்சி போன்றவை பற்றி எல்லாம் செய்திகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் மக்களுக்கு வழங்கத் தொடங்கியது. மூன்றாம், உலக நாடுகளின் நிலைமை, வியட்நாமில் நடைபெற்ற யுத்தம், தென்னாபிரிக்காவில் இன ஒதுக்கலுக்கு எதிரான போராட்டம், பாலதீன் மக்களின் உரிமைப் போர் ஆகியன இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை. அதாவது தேசியரீதியிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை இலங்கை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறும் ஒரு பொறுப்பை வானொலி ஏற்றுக் கொண்டது. அதாவது இந்த நிகழ்ச்சிகள் சுதந்திரமாகச் செயற்படும் கோட்பாடு, உலகளாவிய மக்களுடன் ஒருமைப்பாடு, சொந்த நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி என்ற பல்வேறு துறைகளைத் தழுவியதாக அமைந்திருந்தன.

வரலாற்றின் சில காலங்கள் நல்லவை. மற்றவை அல்லவை. 1971ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட கிளர்ச்சி செய்தித்துறையிலும் நிகழ்ச்சி அமைப்பிலும் மாற்றங்களுக்கு வழிவகுத்தது. அப்போது சிங்களத்தில் செய்தியின் பின்னணியில் என்ற நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பானது. அதனைத் தயாரித்து வழங்கியவர் இப்போது கூட்டுத்தாபனத் தலைவரான திரு. ஜனதாஸ பீரிஸ் அவர்கள்.

1977ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றம் கூட்டுத்தாபனத்தின் வளர்ச்சியில் வேறொரு புதிய கட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தது. இந்த 17 ஆண்டுகளில் இலங்கை வானொலி அதாவது ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் தொழினுட்ப ரீதியில் வளர்ச்சி கண்டது. பிராந்திய நிலையங்களை அமைத்தது. இந்த காலப்பகுதியில் அரசியல் பிரசார அரங்கமாகவே வானொலி விளங்கியது.

மூன்றாம் உலக நாடுகளில் அபிவிருத்தியை நோக்கமாகக் கொண்ட செய்தித் தொடர்புத்துறை வளர்ச்சியடைந்திருந்த சமயத்தில் இலங்கை அரசியல் பிரசாரக் கருவியாக வானொலி விளங்கியது. இந்த காலப்பகுதியில் திறந்த பொருளாதாரம். வடபகுதியில் இனப்பிரச்சினையின் விபரீதங்கள் போன்றவற்றைக் கண்டது. வடபகுதி நிலைமையை அடக்கும் முயற்சிகளுக்கு வானொலியும் ஒரு கருவியாக விளங்கியது. தென்பகுதியில் வன்முறைச்சம்பவங்களும் கொந்தளிப்பும் ஏற்பட்டன. ஆனால் மக்கள் இந்த ஒருமைப்பட்சமான செய்திக்கு வானொலிக்கு,

முடிவுகட்ட வேண்டும் என்று கூறினார்கள். எனவேதான் 1989 ஆம் ஆண்டு ஒரு சமநிலையான சமகால விவகாரங்களைக் கொண்டதாக வானொலி நிகழ்ச்சிகள் அமைய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை கூட்டுத்தாபனத்திற்குள்ளேயே ஒலிக்கத் தொடங்கியது. இதனால் பலர் வெளியேறவும் நேர்ந்தது.

1994 ஆம் ஆண்டு இந்த போராட்டம் ஒரு புதிய கட்டத்தை அடைந்தது. ஜனநாயகம், மனித உரிமைகளுக்கான போராட்டமாக அது மலர்ச்சியடைந்தது. புதிய தொடர்புச்சாதன சுதந்திரத்திற்கான கோரிக்கைகள் பலமடைந்தன. சர்வதேச ரீதியிலும் தேசிய ரீதியிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கு வானொலி ஈடுகொடுக்க வேண்டிய ஒரு கட்டத்துக்கு வந்தது. இத்தகைய காலப்பகுதிகள் இயல்பாகவே உள் நாட்டில் மாத்திரமன்றி வெளிநாடுகளிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. இந்த மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் கடமையும் பொறுப்பும் வானொலியினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. அரசியல் மாற்றம், சந்தைப் பொருளாதாரம் தாராளப் பொருளாதாரம், தொலைக்காட்சி, செய்மதி, இன்டெநெட், தனியார் வானொலி - தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் ஆகியன விரிவடைந்தன. ஜனநாயகம் மீண்டும் மலர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. தகவல்துறையில் தோன்றிய முன்னேற்றங்களுக்கு வானொலி இப்போது ஈடுகொடுக்கிறது.

சுதந்திரப் பொன்விழா இப்போது கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த சுதந்திரப் பொன்விழாவுக்குப் பின்னரும் அதற்குச் சற்று முன்னரும் மற்றுமொரு போராட்டம் இலங்கையில் ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. அதாவது முதலாவது சுதந்திரப் போராட்டத்துக்குப் பின்னர், தேசியப் புரட்சிக்குப் பின்னர் ஏற்பட்டுள்ள இரண்டாவது சுதந்திரப் போராட்டம் இதுவாகும்.

இதன் தாத்திரியம் என்ன?

சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட எதிர்மறையான மாற்றங்கள், தேசியப் புரட்சியின் போது நிகழ்ந்த தவறுகள் ஆகியவற்றை நிறைவுசெய்யும் பொறுப்பு இந்த இரண்டாவது சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டி இருக்கிறது.

முதலாவது சுதந்திரப் போராட்டத்திற்குப் பின்னர் இனங்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட வேற்றுமையைக் களைந்து சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு இதற்கு இருக்கிறது. ஜனநாயகப் பாதையில் இருந்து விலகிச் சென்ற காலகட்டம்

நீக்கப்பட்டு இப்போது ஜனநாயகம் மீளமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஜனநாயகத்தை மேலும் பலப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு இந்த போராட்டத்தினுடையது. மனித உரிமைகளுக்கான போராட்டம், அதனைப் பலப்படுத்துவது, மக்கள் அனைவருக்கும் உரிய இடத்தை வழங்குவது, அரசியல் யாப்பில் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்து அதிகாரத்தைப் பரவலாக்குவதன் மூலம் நாட்டின் ஆட்சியில் மக்களின் பங்கை அதிகரிப்பது ஆகியன இந்த இரண்டாம் கட்டச் சுதந்திரப் போராட்டமாகும். இந்த இரண்டாம் கட்டப் போராட்டத்தில் வானொலி அதன் பங்கைச் செலுத்தத் தொடங்கிவிட்டது. இந்த ஜீவாதாரக் கடமையை நிறைவேற்றுவதில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட அது மக்களுக்கு வாக்களிக்கிறது. நவீன உலகத்தில் சோதனைகளை எதிர்நோக்கி சாதனைகளைப் படைக்க அது தயாராக இருக்கிறது. இலங்கையின் பொன்விழா வெறும் பொன்விழாவாக மாத்திரம் அமையவில்லை. அது அடுத்த நூற்றாண்டுக்கு வழிகாட்டும் ஒன்றாகவும் விளங்குகிறது. இப்போது நாம் வகுத்திருக்கும் இந்த இரண்டாம் கட்ட சுதந்திரப் போராட்டப்பாதை அடுத்த நூற்றாண்டில் ஒரு புதிய இலங்கையைக் கட்டி எழுப்புவதற்று வானொலி தனது பங்களிப்பைச் செய்யும்.

705011

வானினாலி வரலாற்றில் அபூர்வ நிகழ்ச்சி

இளவரசர் பெரகும்பாவின் பாதுகாப்பு சம்பந்தமாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டிருந்த சங்கைக்குரிய வீதாகம தேரர் உளவறிவதில் திடுக்கிடக்கொண்டார். அழகக்கோனார் என்பவரின் சதி முயற்சிகளை அறிந்து கொள்வதற்கு தேரர் ஒரு புதிய வழியைக் கடை பிடித்தார். பனை மரத்தில் ஒரு கருவியைப் பொருத்தி அதில் இருந்து நூல் போன்ற ஒன்றை இணைத்தார். அதைத் தனது படுக்கையறை வரையில் தொடர்புபடுத்தினார். இதன் மூலம் அழகக்கோனாரின் சதித்திட்டங்கள் பற்றிய விபரங்களை அறிந்து கொண்டார். இது இது ஒரு புரணக் கதை. இது உண்மையாக இருக்குமானால், வானினாலிக்கு முன்னோடி மாரக்கோணி அவ்வ; வீதாகம தேரர்தான்.

ஜி.எம். பெரேரா எழுதிய நெல்லதில் புகழ் என்ற நூலில் இந்த விபரங்கள் உள்ளன. 1961ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் இந்த நூல் வெளியாகியது. அட்டைப்பட வடிவமைப்பு: சாமரதிரிஸ். அட்டைப்படம்: சுதத் மலவீர